

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Menippus, seu Necyomantia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Exosus Chiron præsentis munera vitæ,
Terras exoptat posse videre domos.
Esse isthic etiam fastidia multa docetur:
Vtere præsentibus non meliora sciens.

EQVIDEM inaudui.] ἀφ' ἧνος ψαλμ. Vera ista.]
Asseratio. Atquæ nam te.] Investigatio cause. Di-
ca in apud te] πειρασθῆς. iam mihi desierat.] διήνορος.
Quid? an iniucundum.] Interpellatio. Erat inquam.]
Ratio primæ sententiæ. Verum cum ego.] Continuat nar-
rationem commemorando ea quæ fastidium satietatemq; viuen-
di adferre solent. Neque enim in eo.] Ratio ex loco commu-
n. Cæterum hæc.] Secunda interrogatio. Haud insua-
uiter.] Respon. s. ratio. Siquidem æqualitas.] Occu-
patio. Vide Chiron.] Hortatio. Nempe.] Ratio à mi-
nori. At de integro.] consilium eius quod fieri non potest.
Quid igitur.] Veris aliud consilium. Præsentibus sis con-
tentus.] γράμμι πρὸς τρεπλική.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛ ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΣΕΥ
λαοιδε, ἢ Νεκρομαντία. Necromantia.

Thoma Moro interprete.

ARGUMENTVM.

VIDETUR hoc Dialogo Lucianus illud maximè com-
mendatum voluisse, quod in fine Menippus ait à Ti-
resia in autem sibi dictum fuisse, priuatorum videlicet
hominum vitam optimam atq; turissimam esse: quod
idem Græci noto illo proverbio dicunt, τὰ λαθε βιω-
στας. Nam diuitias, potentiam, gloriam, & cetera quæ
mundus appetit, vanâ omnia & incerta esse: præcipuè
autem diuitum atque magnorum hominum ut vitam
ipsam periculosam, & pompis solennibus, item tragi-
cis quoque fabulis similem esse, ita miseros plerunq;
forti exitus, quod eo decreto videtur intelligere vel-
gg le,

le, quod apud inferos factum fuisse dicit, quo & corpora illorum supplicijs destinantur, & animi in aënos migrare iubentur: quod & ipsam nimirum eam significationem habet, quod diuitem animi plerunque inertes, & omnis doctrinæ expertes esse soleant. Inscibitur autem Necyomantia: quasi dicas, ab inferis seu mortuis petitum responsum, quo vel maximè apparet eum Dialogi scopum habendum esse, qui responso isto Tiresiæ proponitur. Semper enim ex titulis alter nobiliorem dialogi personam, alter argumenti quasi quandam ὕλην indicat. Platónico more, quem maximè in hoc Lucianus imitatus est. Constat autem perpetua quadam narratione, qua & causam & modum sui ad inferos descensus, & præterea occasionem qua editum illud de diuinibus audiens, commemorat. In hac præcipui quidem loci sunt & maximè illustres, de incerta doctrina Philosophorum, de Magorum superstitione & potestate, de inferorum locis, supplicijs, & equalitate: & postrema illa collatio vitæ humanæ cum pompa solenni, & cū fabulis Tragicorum. Occasio & exordium dialogi ab habitu & percussatione Menippi sumuntur.

MENIPPVS, PHILOIDES.

MENIPPVS.

Χαῖρε μέγα
 ἄρορον, πρόπου-
 λὰς ἰσίας ἐ-
 μίης, ὡς ἀσμι-
 νός σ' ἰσάδου, ἐς φάσμο-
 δάμ. Φι. ἢ Μενίππας ὁ οὗτος ἐ-
 σιν, ὁ κύριος, ὁ μινδρ ἄμ. ἢ
 μὴ ἐγὼ παραδλέπω Μενίππος
 ὄντος. τί δ' αὐτῷ βέλτερον τὸ ἀλ-
 λόκοτον τὸ σχήμα; ἢ πῖλος ἢ
 λύρα,

Alue atriū, do-
 musq; vestibulum
 mea. Vt
 ie lubens aspi-
 cio, luci reddere. PHI. Nō
 nam hic Menippus est, canis
 ille? Nō hercle alius, nisi ego
 forte ad Menippus omneis
 hallucinor. At quid sibi vult
 habitus huius infolentis? claua,
 lyra,

ἄρρα, καὶ κούρη; ποσειδῶν δὲ
 ὄμως ἀλώ, χῶρε, ὦ Μερπηπ.
 καὶ πόσων ἡμῶν ἀφίξει; ποσειδῶν
 γὰρ χέρονος οὐ τίφνας ἐρπῆ
 πόλα. ΜΕΝ. Ἦνὼ νεκρῶν κού-
 ρημῶνα, καὶ σότος πόλας Λι-
 πῶν, ἴν' Ἀδης χωρὶς ὄνισαι
 θῶν. ΦΙ. Ἡράκλεις, ἰλιλίθα
 Μερπηπ ὦ ἡμῶν ἀποθανῶν,
 καὶ ἴξ ἴσπαρῆς ἀναβέβω.
 κρυ; ΜΕΝ. ὄνκ, ἀν' ἴτ' ἔμπνορ
 Αἰδης μ' ἰδέξασθαι. ΦΙ. τίς δὲ
 ἢ ἄστια σοι ἢ κούρη; καὶ ποσειδῶν
 δόξῃ τῶν ἀποθνήσκων; ΜΕΝ.
 νεότης μ' ἐπῆρε, καὶ θράσος ἢ
 νῆς πόλεον. ΦΙ. παύσου μα-
 κᾶς τραγῶδων, καὶ νῆς ἰ-
 τασίπως ἀπῶν, κατὰ δὲ ἀπ-
 ἴταμβελῶν. τίς ἢ πόλη; τί σοι
 ἢ κούρη ποσειδῶν ἰδέξασθαι; ἀλ-
 λος ἢ ἐν ἡδῆς τις, ὅστις ἂ
 ὑπᾶσι. ΜΕΝ. ὦ φι-
 λότης, καὶ μὴ κατὰ γὰρ ἄς
 Αἰδης, ψυχῆ χερσόμενον. Οἷ.
 βίου Τηρσίαο. ΦΙ. οὐτ' ὦ,
 ἀν' ἢ παραπαύεις. οὐ γὰρ ἄρ
 ἔρας ἰμῆρας ἰεραφάδης

quem alioqui neque iucunda, neque delectabilis sit via? MEN.

Res dilecte grauis me infernas egit ad umbras,

Consulerem manes ut vatis Tiresia.

PHIL. Atqui deliras: alioqui non hoc pacto caneres

lyra, leonis exuuiæ? Adeu-
 dus tamē est. Salue, Menippe.
 Unde nobis aduenisti? diu
 est quod in vrbe te non vidi-
 mus. MEN. Adsum reuersus

mortuorum è latibulis,
 Fortibusq; tristium tene-
 brarum nigris:

Manes ubi inferi manent
 superis procul.

PHI. O Hercules: clam noua
 bis Menippus vita functus
 est, reuixitq; denuo? MEN.
 Non, sed me adhuc viuum
 recepit tartarus.

PHIL. Quæ nam causa tibi
 fuit nouæ huius atque in-
 credibilis viæ? MEN.

Iuuenta me incitauit, at-
 que audacia,

Quam pro iuuenta, haud
 paululum impotentior.

PHI. Siste, ò beate tragica,
 et ab Iambis descendens, sic
 potius simpliciter eloquere,
 quæ nam hæc vestis? quæ cau-
 sa tibi itineris inferni fuit?

MEN.

πῆς ἀνδρας φίλους. Μὲ. μὴ
 θαυμάσι, ὡς ἴταρε, νεωστὶ γὰρ
 Εὐριπίδῃ καὶ Ὀμηρῷ συγγνώ-
 μιν ὄ, ἐν οἷο δ' ὅπως ἀντιπλά-
 στω τῶν ἰσθῶν, καὶ αὐτόμα-
 τὰ μοι τὰ μέγα ἐπὶ τὸ σῶμα
 ἔρχεται. ἀτὰρ ἐπεὶ μοι πῶς
 τὰ πῆρ γῆς ἔχθ. ἢ τί ποιοῦ.
 σιμὲρ ἢ πόλις; Φι. κινδύρ
 ἔδερ, ἀμ' οἶα καὶ πῆρ ἔ, ἔρ-
 πάσιον, ἰατορῆσι, τοκογλυ-
 φῶσι, ὀβολοκατῶσι. Μέν.
 ἄθλιοι, καὶ λακοδάμονοι. οὐ
 γὰρ ἴσασι, οἶα ἔναχθ. κτε
 κῆρται παρὰ τοῖς κάτω, καὶ
 οἶα κεραιτόνηται τὰ ψηφίσι.
 μάλα κατὰ τῶν πλοσίων, ἀ
 μὰ ἔ Κέρβερον, ἔδρα μιν
 χανὸ τοῦ Ἰαφυγῆρ αὐτοῦ.
 Φι. τί φῆς; δίδουταί τι νεῶς
 τερον τοῖς κάτω περὶ τῶν ἐν-
 θάδε; Μὲ. νῦν Δία καὶ πλοσι-
 νὰ, ἀμ' ἔθλιος ἰκέρειν αἰ-
 τὰ πῆς ἀπαρτας, οὐ δε τὰ
 ἀπόρρητα ἱξαγοράων, μὴ
 καὶ τις ἡμῶς γράψῃται γρα-
 φῶ ἀσθεῖας ἐπὶ τοῦ Ραδά-
 μάνθου. Φι. κινδύρι, ὡ
 Μίνιππε, πῆς τοῦ Διός,
 fortē nos apud Rhadamanti hū
 impietatis accuset. PHIL. Ne-

apud amicos consarcinatis
 versibus. MEN. Ne mi-
 teris, amice, nuper enim cum
 Euripide atque Homero ver-
 satus, nescio quo pacto ver-
 sibus sic impletus sum, ut
 numeri mihi in os sua spon-
 te confluant. Verum dic
 mihi quo pacto res huma-
 nae hic se habent in terris?
 PHIL. Nihil noui: sed
 quemadmodum prius acti-
 tabant, rapiunt, peierant,
 facerantur, vsuras colli-
 gunt. MEN. O miseri,
 atque infelices. Nesciant enim
 qualia de nostris rebus nuper
 apud inferos decreta sunt,
 qualesque sorte iacti sunt in
 diuites istos calculi, quos per
 Cerberum nullo pacto pote-
 runt effugere. PHIL. Quid
 ais? Nonne aliquid apud
 inferos nostris de rebus de-
 cretum est? MEN. Per Io-
 uē, quidem multa: verum
 prodere non licet, ne quae
 qua sunt reuelare, ne quis
 Nam

μὴ φροῦσας ἢ λόγων φίλα
 ἀνδρῶν. πῶς ἤ ἀδύτα σιωπῆν
 ἔρῃς, τὰτ' ἅμα, καὶ πῶς μὴ
 μνημένον. Μὲ. χαριπὸν μὲν
 ἐπιπέπας τὸ πῖταγμα, καὶ οὐ
 πάντῃ ἀσφαλές, πᾶν δὲ ἀπὸ
 σὸ γι' ἐνικαζομένησιν. ἔδοξε
 δὲ, τὸς πλουσίους τέττες, καὶ
 πολυρχυμάδες, καὶ τὸ χρυσίον
 κατὰ κλησὸν ὡσπερ τὴν Δα-
 νάλω φυλάττουσας. Φι. μὴ
 πρότερον ἄπης, ὡ γὰρ δὲ, τὰ δὲ
 δογμαίνα, ὡρῖν ἕνεκα Διὰ.
 θῆς, ἀ μάλισ' ἀρῆδ' εὐς ἀκί-
 σαμί σθ. ἢ τις αἰτία σοι ἴδῃ
 καθόδῃς ἐγίνετο; τίς ἴδ' ἢ πο-
 ρείας ἕργων; ἔθ' ἔξῃς, ἄτε
 ἔδω, ἄτε ἠκροσας παρ' αὐτοῖς.
 ἄκῃς γὰρ δὲ, φιλόκαλον ὄν-
 τα σέ. μὴ δὲ τὸν ἀξίον θείας
 ἢ ἀποῦς παραπίπῃ. Μὲν.
 ἴπουρρητέον καὶ ταῦτά σοι.
 τί ἤ ἀμ καὶ πάθει τις, ὅπό-
 τε φίλ' ἄνδρ' βιάσῃτο; καὶ
 δὲ πρῶτά σοι δίδμι τὴν γυ-
 μίω τὴν ἰμὴν, καὶ ὅθ' ἐν ὄρ-
 μῆθω πῶς τὴν κατὰ βασιρ.
 ἐγὼ ἤ ἀχει μὲν ἐν ποσσὶν λῶ,
 ἀκῶν Ομηρῶ καὶ Ἡοιδῶ, πο-
 κίμῃς καὶ σάσας ἀνιχνυμένων,
 σιδὸν σeditiones ac bella canentes; non semideorum modo,

Nam apud hominem tacen-
 di gnarum, & initiāū præ-
 terea sacris, edisseres. ME.
 Dura profecto iubes, & neu-
 tiquam tuta: verum tui gras-
 tia tamen audendum est. De-
 cretum est ergo, diuites istos
 ac pecuniosos aurū tanquam
 Danaēn seruātes abstrusum.
 PHI. Ne prius, o beate, quæ
 sunt decreta dixeris, quàm
 ea percurras omnia que abs-
 te audire libentissimè velime
 quæ videlicet descensus cau-
 sa fuerit, quis iuueris dux:
 deinde ex ordine & quæ illic
 videris, & quæ audieris om-
 nia. Verisimile est enim te,
 quum res pulchras videndi
 curiosus sis, eorum quæ visu
 aut auditu digna videban-
 tur nihil omnino prætermi-
 sissè. ME. Parendum etiam
 in his tibi est. Nam quid fas
 tias urgente amico? Ac pri-
 mum sanè tibi expediam quæ
 res animū meum ad hūc de-
 scensum impulerit. Ego igitur
 quum adhuc puer essem,
 c audireq; Homerū atq; He-
 sed

οὐ μόνον τῶν ἡμιθῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἡδὴ τῶν θῶν, ἔτι δὲ καὶ μοιχείας αὐτῶν, καὶ βίας καὶ ἀρπαγὰς καὶ διπλάσι, καὶ πατέρων ἐξελάσεις, καὶ ἀδελφῶν γάμους, πάντα ταῦτα ἡγούμην εἶναι καλὰ, καὶ οὐ παρέρως ἱκινούμην πρὸς αὐτὰ. ἐπεὶ δὲ ἄρ' αὐδρας τελέην ἡρξάμην, πάντων αὐτῶν ἐνταῦθα ἡκούον τῶν νόμων, τὰναντία τοῖς ποιηταῖς κλειδόντων, μήτε μοι γούην, μήτε σοσιάσων, μήτε ἀρπάσων. ἐν μεγάλοις οὖν καθέστηκα ἀμφιβολία, οὐκ εἰδὼς ὅτι χρυσάμην ἐμαυτῶ. οὔτε γὰρ τοὺς θεοὺς ἄρ' ὡς ἡγέμην μοιχάσαι, καὶ σοσιάσαι πρὸς ἀπλόους, ἢ μὴ ὡς πρὸς καλῶν τούτων ἰγνώσκον. οὐτ' ἄρ' τοὺς νομοθέτας τὰναντία τοῖς ποιηταῖς, ἢ μὴ νομοθετοῦν ἐπὶ ἀνόμοις. ἐπεὶ δὲ διηπόρουν, εἶδ' ὅς μοι ἐλθούσα παρὰ τοὺς κλειδόμενους τούτους φιλοσόφους, ἐρχοίσα τε ἐμαυτῶν, καὶ ἀνθίστα αὐτῶν χρῆσθαι μοι ὅτι βούλοιντο, καὶ τίνα ὀδοῦν

sed ipsorum etiam deorum adulteria quoque, violentias, rapinas, supplicia, patrum expulsionem, & fratrum & sororum nuptias: hac mererè omnia bona pulchra putabam, & studiose erga ea afficiebar. Postquam verò in virilem iam ætatem peruenirem, hic leges rursus iubentes audio poetis apprimè contraria: neque videlicet adulteria committere, neque seditiones mouere, neque rapinas exercere. Hic igitur hæsitabundus cōfisi, incertus omnino quomodo pacto gererem. Neque enim deos vnquam putavi moechaturos, aut seditiones inuicem fuisse moturos, nisi de his rebus perinde ac bonis iudicassent. Neque rursus legumlatores his aduersa iussuros, nisi id conducere existimarent. Quoniam igitur in dubio eram, visum est mihi philosophos istos adire, atque his me in manus dedere, rogareque uti me vtrunque liberet viderentur,

vita q.

ἄλλ' ἀπολλύει καὶ βροχίαν ἵκος
 δέξαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν
 δὴ φρονῶν, προσέειπεν αὐτοῖς.
 ἐλευθέραν δ' ἔμασθον ἐς αὐ-
 τό, φασί, τὸ πῦρ ἐν τοῦ κα-
 πνοῦ βιαζόμενον. παρὰ γὰρ
 δὴ τούτοις μάλιστα ἐνείσκον
 ἐρισκοπῶν πλὴν ἄγνοιαν, καὶ
 πλὴν ἀποείαν πλείονα. ὅσῃ
 μοι τάχις χυσοῦ ἀπέδει-
 ξαν οὔτοι τὸν τῶν ἰδιωτῶν
 βίον, ἀμείλα ὁ μὲν αὐτῶν
 παρήνδ' τὸ πᾶν ἠδιδόα, καὶ
 μόνον τοῦτο ἐκ παντὸς με-
 τίκνα, τοῦτο γὰρ εἶν' τὸ εὖ-
 δαιμον. ὁ δὲ τις ἔμπαλιμ,
 πονεῖν τὰ πάντα, καὶ μοχθεῖν,
 καὶ τὸ σῶμα κατανεγκάσειμ,
 ἐν πόνῳ καὶ ἀχμῶνῳ. καὶ
 πᾶσι διασπασιῶτα, καὶ λοι-
 ποδόμενον, σωχὲς ἐπιβῆα
 ψυχῶν τὰ πάνδημα ἰκῆνα
 τοῦ Ησίοδος περὶ τ' ἀρετῆς ἔ-
 πη, καὶ τὸν ἰδρωτᾶ, καὶ πλὴν ἐς
 πὶ τὸ ἄκρον ἀνάβασιν. ὅλη-
 λ' ἔκαστα φρονεῖν χρημάτων
 παρεκλήθη, καὶ ἀδιδόφορον
 οἰεῖσθαι πλὴν κτήσιρ αὐτῶν.
 ὁ δὲ τις αὖ πάνηρ, ἀγαθὸν
 εἶναι

sionem indifferentem putare.

viteq; viam aliquam sim-
 plicem ac certam ostende-
 rent. Hæc igitur mecum
 reputans, ad eos venio, im-
 prudens profectò, quòd
 me ex fumo (ut aiunt) in
 flammam conijcerem. A-
 pud enim hos maximè dili-
 genter obseruans, summam
 reperi ignorantiam, omnia-
 que magis incerta, adeò ut
 præ his illicò mihi vel idio-
 tarum vita iam aurea vide-
 retur. Alius etenim soli me
 iussit voluptati studere, at-
 que ad eum scopum vniuersi
 sum vita cursum dirigere:
 in eo ipsam sitam esse felici-
 tatem. Alius rursus omni-
 no laborare corpusque sui,
 vigilijs ac squalore subige-
 re, miserè semper affectum,
 contumelijsque obnoxium
 assidè, Hesiodi sedulo in-
 culcans celebria illa de vir-
 tute carmina, & sudorem
 videlicet, & accliuem in
 verticem montis ascensum.
 Alius contemnere iubet pe-
 cunias, earumq; posses-
 sionem indifferentem putare. Alius contra bonas ipsas
 etiam

εἶναι καὶ τὸν πλοῦτον αὐτὸν
 ἀπιφαίντο. περὶ μὲν γὰρ
 τοῦ κοσμοῦ τί καὶ καὶ λέγαν;
 ὅς γε ιδέας καὶ ἀσώματα, καὶ
 ἀτόμους καὶ κενὰ, καὶ τοιδίῳ
 τινα ὄχλον ὀνομάτων ὄση-
 μίαι παρ' αὐτ' ἠκροῦσαν
 τίσιν, καὶ τὸ πάντων διαῶν
 ἀποπέτατον, ὅτι περὶ τῶν
 ἐναντιωτάτων ἕκαστος αὐτῶν
 λέγων, σφόδρα επικύβητος καὶ
 πιθανὸς λόγους ἰποεῖτο, ὅς
 σε μὴ ἔω θερμὸν τὸ αὐτὸ
 πρᾶγμα λέγουσι, μὴ ἔω ψυ-
 χρὸν, ἀντιλέγον ἕκαστος καὶ
 ταῦτα, εἰδότες σαφῶς ὡς οὐκ
 ἄν ποτε θερμὸν τι εἴη καὶ ψυ-
 χρὸν ἐν ταῦτ' ἁπλοῦς. ἀτι-
 χνῶς δ' ἰπαρχον τοῖς ρυσά-
 ζουσι τέλοισ ὁμοιον, ἄρτι μὲν
 ἰπιπύων, ἄρτι δὲ ἀνανάων
 ἔμπαλι. ἔτι δὲ κομῶν ἔβει-
 κένων ἀτοπώτερον, τὸς γὰρ
 αὐτὸς τοῦτους ἐνεσχον ἰσι-
 τηρῶν, ἐναντιώτατα τοῖς αὐ-
 τῶν λόγοις ἐπιτιθεύουσας.
 τὸς γοῦν καταφρονῶν πα-
 ρανούτας ἡχημάτων, ἑώραν
 ἀπ' ἑ

etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo verò quid dis-
 cam: de quo ideas, incorpo-
 reas substantias, atomos, et
 inane, ac talem quandam pu-
 gnantium inuicem nominum
 turbam indies audiebam: et
 quod absurdorum omnium
 maxime fuit absurdum, de
 contrarijs vnusquisque quum
 diceret, inuincibiles admo-
 dum rationes ac persuasibi-
 les afferebat: ut nec ei qui
 celidum, nec ei qui frigidum
 idem prorsus esse contendere-
 rent, contra quicquam hisce-
 re poterim: atque id, quum
 tamen manifestè cognosce-
 rem, fieri nunquam posse
 ut eadem res calida simul
 frigidaque sit. Prorsum igitur
 tale quiddam mihi acci-
 debat, quale solet dormitan-
 tibus, ut interdum capite an-
 nuerem, interdum contrà
 abnuerem. Præterea quod
 multò erat istis absurdius,
 vitam eorum diligenter ob-
 seruans, comperi eam cum
 ipsorum verbis præceptisque sum-
 mopere pugnare. Eos enim
 quispernamdam censebant pecuniam,
 auidissimè conspe-
 xi colli-

ἀπὸ τῆς ἐχομένης αὐτῶν, καὶ περὶ
 ῥιτόπων διαφθορῶν, καὶ
 ἐπιμιθῶν παθόντων, καὶ
 πάντα ἕνεκα τούτων ἰσομέ-
 νοιτας. τίς τε τῶν δόξαν ἀ-
 ποβαλλομένων, αὐτῆς ἕνεκα
 πάντα ἐπιγυδόντας, ἡδον-
 ῆς τε αὐτῶν ἀπαρτίας καὶ
 τηγοροῦτας, ἰδίᾳ δὲ μόνῃ
 ταύτῃ πεσορτυμένης. σφαι-
 ρὰς οὐδὲ καὶ ταύτης τῆς ἐπι-
 δῶ, ἔτι μάλλον ἐδοχίρα-
 νομ, ἢ ῥίμα παραμυθόμεν
 ἰμαίδων, ὅτι μὴ τὰ πομπῶν,
 καὶ θφῶν, καὶ σφῶρα ἐπι συ-
 νείσθαι βουόμενων ἀνοήτων
 τί ἄμι, καὶ τάλιθις ἔτι ἀ-
 γνοῶν περιέρχομαι, καὶ μοι
 πόσι διαγρυπνοῦσι τούτων
 ἕνεκα, ἔδοξεν ἐς Βαβυλῶνα
 ἐλθόντα, διηβλήαι τινὲς
 μάγων τῶν Ζωροάστρου μαθη-
 τῶν, καὶ διαδόχων. ἤκουσιν δὲ
 αὐτῆς ἐπεὶ δῶς τε καὶ τελε-
 τῶν τισιν ἀνοίξαντι ἔξ Ἄδου
 τὰς πύλας, καὶ κατὰ γὰρ ὅρ-
 ῶν Βούληται ἀσφαλῶς, καὶ
 ὀπίσω αὐτῆς ἀναπέμψαν.
 αἰσῶν

quem libuerit, illuc tuō deducere, ac rursus inde reducere.

88 5 Optimè

xi colligendis diuinijs inha-
 re, de fœnore litigantes, pro
 mercede docentes : omnia
 denique nummorum gratia
 tolerantes. Si verò qui glo-
 riam verbis aspernabantur,
 omnem vitæ suæ rationem
 in gloriam referebant. Vo-
 luptatem rursus omnes fer-
 mē palàm incessebant, clan-
 culum verò ad eam solam
 libenter confluebant. Ero-
 go hac quoque spe frustra-
 tus, magis adhuc agrè mo-
 lestèque tuli. Aliquantulum
 tamen inde memet consolab-
 ar, quòd unà cum multis
 sapientibus & celebra-
 rimis viris ipse insipientisque
 essem, atq; verè adhuc igna-
 rus oberrarem. Peruigi-
 lanti mihi tandem, atq; hisce
 de rebus mecū cogitanti, ves-
 nit in mentem, ut Babylo-
 nem profectus, magorū ali-
 quem ex Zoroastri discipu-
 lis ac successoribus conueni-
 rem. Audieram siquidem eos
 inferni portas carnib. qui-
 busdam ac mysterijs aperire,

δαιμονοῦ ἀγέμω ἕνα πα-
 ρά τιν' ὅ τόνον διαπραξά-
 μωρ τὴν καταβάσιμ, ἐλ-
 θούσα παρὰ Τερσίαν τὸν
 Βοιότιον, μαθῆν παρ' αὐ-
 τῷ, ἅτε μάντικας καὶ ὁφῶ, τίς
 δαίμων ὁ αὐτῷ βίῳ, καὶ ὅρ
 ἄν τις ἔλοιτο, ἢ φρονῶν. καὶ
 δὴ ἀναπηδῶσας, ὡς ἔχον τά-
 χους, ἔτανον ὀνό βαδυλῶ-
 ν' ἔλθῶν δὲ συγγινομαίτι-
 νι τῶν Χαλδαίων ὁφῶ ἀνε-
 φη, καὶ θεοπιστῶ τὴν τέχνην,
 ποσιῶ μὲν τὴν λόμω, ἠλαρον
 δὲ μάλα σεμνῶν καθάμηνω,
 τῶναμα δὲ λῶ αὐτῷ Μιθρο-
 βαρζάνης. Λυθῆς δὲ καὶ κα-
 θικτοῦσας, μόλις ἔτρυχον
 παρ' αὐτοῦ, ἰφ' ὅτω βούλοι-
 το μισθῶ καθυγῆσαοτά μοι
 τῆς ὁδοῦ, παραλαβῶν δε-
 μι ὁ ἀνὴρ, πρῶτα μὲν ἡμέ-
 ρας ἑννέα καὶ ἕκαστην ἄμια τῆ
 σελήνῃ ἀρξάμην' ὅ, ἔλουε,
 κατὰ γωνίῃ τὸν Εὐφράτην,
 ἔωθον πρὸς ἀνατέμωσα τὸν
 ἄλιον, ῥῆσιν τινα μακρὰν
 ἐπιλέγων, ἢς οὐ σφόδρα κα-
 τήκουρον. ὡσπερ γὰρ οἱ φῶ-

101

gum musitans, quæ nō admodum exaudiebam. Nam (quod in
 certamine

Optimè ergo me facturum
 putavi, si cum horum quo-
 pid de descensu paciscēs^h Ti-
 restiam Bœotium consulerē,
 ab eoq̄ perdiscerem (quippe
 qui vates fuerit & sapiens)
 quæ vita sit optima, quàm-
 que sapientissimus quisque
 potissimum elegerit. Ac sta-
 tim quidem exiliens quàm
 poteram celerrimè Babylo-
 nem versus rectà contendī.
 Quò quum venio, diuersor
 apud Chaldeorum quendam
 hominem ceriè sapientem,
 atque arte mirabilem, comq̄
 quidem canum, admodum-
 que promissa barba vencia-
 bilem. Nomen autem illi
 fuit Mithrobarzanes. Orans
 igitur obsecransq̄ vix exo-
 ravi, ut quavis mercede vela-
 let, in illam me viam dedu-
 ceret. Ac tandem homo me
 suscipiens, primùm quidem
 dies nouem ac viginti cum
 Luna simul incipiens abluit
 ad Euphratem, manè Solem
 orientem versus perducens,
 ac sermonem quempiam lon-

λοι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κερύ-
 κων, ἐπιτροχόριτι καὶ ἀσφα-
 ρίδι ἐφ' ἑγγύ. πάλιν ἀπ' ἐὼς
 καὶ γέ τινας ἐπιπαλιόθου δαί-
 μονας. μετὰ γούτων τῶν ἐπι-
 στήδων, πρὸς ἄρ' μου πρὸς τὸ
 πρόσωπον ἀκρίβως, ἐπανήκα
 πάλιν, ἔδυνα τῶν ἀπαν-
 τῶντων προσδύπων. καὶ οὐ
 τίς μὲ ἔμειν, τὰ ἀκρόθρυα.
 ποτὸν δὲ, γάλα, καὶ μελί-
 κρατον, καὶ τὸ ὄν Χοάσπου
 ἕδωρ. ἀνὰ δὲ πάλιν ἐπὶ
 τῆς πόας. ἐπὶ δὲ ἄλλοις ἔχει
 τῆς πεδωκίσεως, περὶ με-
 ἔς ὑψίας, ἐπὶ τῶν Τηγετα
 ποταμῶν ἀγαθῶν, ἐκάθυρε
 τίς μὲ, καὶ ἀπέμαξε, καὶ πε-
 εἰρήνησ' ἀεθ' ἐκείνη, καὶ
 ἔκτοισι πλείοσι, ἅμα καὶ τῶν
 ἐπὶ δὲ ἐκείνῳ ἐπὶ τῶν πο-
 ἔς. ἄτα ὄνομ' ἐκείνησ'
 γύσας, καὶ περὶ τῶν, ἵνα
 μὴ βλαπτοῖσιν ἐπὶ τῶν φαν-
 τασμάτων, ἐπανάγεις τῶν
 οἰκίαν, ὡς ἔχον, ἀναποδίξον.
 ἴα. καὶ τὸ νομῶν, ἀμφὶ πᾶν
 ἔχον. αὐτὸς δὲ οὐκ μαγικῶν
 τιν'

certamine præcones me-
 pii solent) volubile quids
 dam atque incertum pro-
 ferebat, nisi quid quof-
 dam visus est invocare dæ-
 mones. Post illam igitur
 incantationem ter mihi in
 vultum spuens, deducit
 rursus, oculos nusquam in
 obvium quemquam defle-
 tens. Et cibus quidem no-
 bis glandes erant, potus
 autem lac atque mulsu, &
 Choaspi lymphæ. lectus
 verò in herba sub dio fuit.
 Ac postquam iam præpa-
 ratî satis hac diætâ sumus,
 medio noctis silentio ad
 Tigridem me fluvium du-
 cens, purgavit simul, at-
 que abstersit, i facieque lu-
 stravit ac squilla, tum plus
 ribus itidem alijs: & mas-
 gicum simul illud carmen
 submurmurans, deinde to-
 tum me iam incantans, ac
 ne à spectris læderer, cir-
 cumiens, reducit domum,
 ita ut eram, recipocan-
 tem. Ac reliqua noctis par-
 te navigationi nos præparavimus. Ipse igitur magicam
 quandam

τιν' ἴδω σοκῶν, τὰ ποικῶν
 ἰοικῶν τῆ Μυθικῆ. ἰμὲ δ' ἑ-
 τοιοῖσι φέρωρ, ἰνδοῦσασ, ὡς
 πῖλα, καὶ τῆ πικουτῆ, καὶ πῆ-
 σίτι τῆ λύρα. καὶ παρικλαύς
 ἔστο, λῦ τις ἔριταί τε τῦνο-
 μα, Μηνίπορ ἢ μὴ λῆσθ, ἢ
 Ηρακλῆα δ', ἢ Ὀδυσσεῖα, ἢ
 Ὀρφῆα. Φιλ. ὡς δὴ τὶ ζῶτο,
 ὃ Μένιπτε; ὃ γὰρ σωίκεται πλὴν
 αἰτίαν ὄτι τὸ σχῆμα ἔσθ, ὅτι
 τῶν ὀνομάτων. Μέν. καὶ μὴδ
 πρόδικλόν γε τὸς, καὶ ὃ παρ-
 τελῶς ἀπόρρητον. ἰτὲ γὰρ
 οὔτοι πῆ ἑμῶν λῶν ἴδω, ἰς Α-
 ἴδω λατῆρ ἡλῶθῆσθ, ἰγῆτο, ἰ
 μὴ ἀπικλάσθῃ αἰτίοις, ἰαδῆσις
 ἄρ πλὴν ἰ Αἰακῶ φρερὰρ ἰε-
 λαθῆρ, ἢ ἀκωλῶτος παρικ-
 θῆρ, ἰτε σωηθῆσθρον, τρα-
 γικῶς μάλα παραπιπόμε-
 νορ ἰπὲ τὸ σχῆμα ἔσθ. ἢ δὲ δ'
 οὐδ' ἰπῆρα νορ ἰμῆρα, ἢ λα-
 τῆρ δῶν ἰπὲ τὸν ποταμόν,
 παρὶ ἀναγωγῆν ἰγινόμεθα.
 παρασκώσο Α αὐτῶ ἢ σκά-
 φῶ, καὶ ἰερεῖα, ἢ μὴ λῆρα ἰα
 καὶ ἄλλα ὅσα πῆς πλὴν τῆρ
 πλὴν χῆσιμα. ἰμβαλόφοι οὔρ
 ἄπαντα

buscunque opus erant. Hæc postquam ergo quæ prom-
 pta

ἅπαντα τὰ παρισκαοσμή-
 να, ἕτα δὴ καὶ αὐτοὶ βαίνο-
 μιν ἀχνύμενοι, βαλεῖν καὶ ἅ-
 λαντι χλωρῶ. καὶ μίξι-
 μόν τινα ὅτι φερόμεθα ἐν ὄ-
 ποσάμῳ, ἕτα δ' ἐπιπλεῖσαι
 ἄρῃς τὸ ἔδος, καὶ τὴν λίμνην
 ἐς τὸ Ἐυφράτης ἀφανίσαι.
 περιωθεῖσθε δὲ καὶ τὸν πῦλιν,
 ἀφικνεῖσθε ἐς τὴν χασίον ἔρη-
 μον, καὶ ὑπὸ δῶρον καὶ ἀνάνοξ, ἐς
 τὸ ἀπὸ βάρων (ἡ γὰρ τὸ Ἰθροῦ
 βαρβάνης) βόθρον τε ἀρξά-
 μεθα, καὶ τὰ μῆλα ἰσφαξάμεν,
 καὶ τὸ ἄμα περὶ τὸν βόθρον
 ἰσπέσαμεν. ὁ δὲ μάγος ἐν ὄσας
 τῶν δῶρα λαομύθῳ ἔχων,
 ἐκ τῆς ὑπερμαχῆς τῆς φωνῆς, παρ-
 μένῳ δὲ, ἕς ὅς τε τὸ ἄμα
 κρατῶν, δαίμονας τῶν ὁμοῦ
 πάντας ἐπιβοᾶτο, καὶ Ποινᾶς,
 καὶ Ερινύας, καὶ νυχίαν Ἐκεί-
 πην, καὶ ἅπαντὰ Περσιφό-
 νεαν, παραμηνύς ἅμα βαρ-
 βακῆα τινὰ καὶ ἄσημα ὄνο-
 μαῖα, καὶ πολυσύλλαβα. ὁ-
 θύς δὲ πᾶν τὰ ἐνὶ ἡμῶν ἰσαλοῦ-
 το, καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιφῆς τῶν δῶ-
 ρων ἀνερρήγνυτο. καὶ ἡ ὕ-
 λακὴ τῶν Κερβέρου πόρρωθεν
 ἠκούετο, καὶ τὸ πρᾶγμα ἡπρ-
 κάτηφθε

praerant, imposuimus, tum
 nos quoque

Ingređimur tristes lacry-
 misq; implerur obortis.

Atq; aliquantisper quidem in
 fluio ferimur: deinde in syla-
 uam delati sumus, ac lacum
 quendam, in quē Euphrates
 conditur. Tum hoc quoque
 transmissio, in regione quan-
 dam peruenimus solam, syla-
 uosam, atq; opacam: in quam
 descendentes) praibai enim
 Mithrobarzanes) & puteū
 effodimus, & oves iugula-
 mus, & foueā sanguine con-
 spergimus. At magus interim
 accensam facem tenēs, haud
 ampliūs iam summissio mur-
 mure, sed voce quā poterat
 maxima clamitans, daemones
 simul omnes conuocat, Pe-
 nas, Erinnyes, Hecatem no-
 eturnam, excelsamq; Proser-
 pinam: simulq; polysyllaba
 quaedā nomina barbara, atq;
 ignota commiscet. Statim er-
 go tremere omnia, & rimas
 ex carmine solim ducere, ac
 porrō Cerberi latratus audia-
 ri: & iam res planē tristis ac
 maesta

κάτηρθε λῦ, καὶ σκυθραπόρ.
 Εδδασον δ' ἑπινερθον ἀναξ
 ἑνῶρον Αἰδωνῆος. λατιφάει
 νῆϊ ἦδ' ἡ τὰ πλάσα, καὶ ἡ λίμ
 νη, καὶ ὁ Πυριφλεγέθων, καὶ ὁ
 Πλούτωνος τὰ βασίλεια. καὶ
 τελευτῶν δ' ὄμιος ἦν ἡ χά
 σματος, ἢ ἢ Ραδάμανθυῶ ἑνε
 ροῦν, τινεῖντα μικρῶ δάμ
 ἰαῶ ἦ δῖος. ὁ δ' Κέρβερος ἦν
 λάκῃσι μὲν ἔτι, καὶ παρὰ κινῆ
 σι· ταχὺ δὲ με κέρσατος πῦ
 λῦραν, παραρῆμα ἐποιούθη
 ἰαῶ τῷ μέλῳσι. ἰπεί δ' ἦ πῦ
 λῖνυλῳ ἠλθοῦν, μικρῶ ἢ δ' ἄ
 ἑπικρατοῦν. λῦ ἦδ' ἡ πλῆ
 ροῦ τὸ πορθμῶρον, καὶ οἰμωγῆς
 ἀνάπλορον. πρῶματιαὶ ἢ πάν
 ἴσθ' ἐπέπλορον, ὁ μὲν τὸ σκέλῳ,
 ὁ δ' ἠπῶ λεφαλλῶ, ὁ δ' ἄλλο τι
 σινυτεπριμυῖῳ, ἑμοὶ δοκῶν
 ἑν τῷ ῥωλῆις παρόντος.
 ὄμιος δ' οἰῶ ὁ βέλτις ὁ Χά
 ρων, ἰος ἄδ' ἠπῶ λῖον πῦ, οἰη
 θῆς με τὸν Ἡρακλῆα ἑν, ἰσι
 δῆξάτό με, καὶ δῖος ῥοθμῶσῶ
 τα ἄσπυρῳ, καὶ ἀρβῆσαι δῖος ἑ
 μων πῦ ἀπρῶρον. ἰπεί δ' ἦ
 μὲν ἑν ῥω σκέλῳ, παρῶν μὲν ὁ

Μῦθρο=

tam. Sed quoniam iam eram in tenebris, præcedit quidem

Mithro.

masta fuit, Umbrarum
 at timuit rex imis sedibus

Orcus. Ac proinus quis
 dem inferorū patebant ple-
 raq; lacus Pyriphlegethon;
 ac Plutonis regia. Tum per
 illum descendētes hiatū Rha-
 damanithum propemodum
 metu reperimus extinctum.

Ac Cerberus primū quidē
 latrabat, commouitq;
 sese: at quum ego byram ces-
 terrimē correpiā pulsassem,
 cantu statim sopitus obdora-
 mit. deinde posteaquam ad
 lacum venimus, tranare ferē
 nō licuit. Iam enim onustum
 erat nauigium, et ciulatu
 certē plenū. Vulnerati quip-
 pe in eo nauigabant omnes,
 hic femur, ille caput, alius
 alio quopiam membro lu-
 xatus: vsque ad eō, ut mihi
 certē ex bello quopiam ad e-
 se viderentur. At optimus
 Charon quum leonis videret
 exuuias, esse me ratus Hercu-
 lem, recepit, transque vexit
 libens: tum excunibus quo-
 que nobis monstrauit femi-

Μιθροβαρξάνης, ὑπόμυθός ἐστι
 ἐν δὲ λατόπιον ἐχόμενον αὐτῷ,
 ἕως πρὸς λεμῶνα μέγιστον ἀ-
 φηνήματα, ὡς ἀσφοδέλου λα-
 τάφυλον. Ἰνδα δὲ περικε-
 τονὸς ἡμᾶς περιγίναται τῶν νε-
 κρωῶν οὐκ αἰ. κατ' ὄλιγον δὲ
 περὶ ὧν, παραγγέματα πρὸς
 τὸ ἔμινω δινάσιον. ἐτύγ-
 χαν δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θρόνῳ τινὸς
 ὑψηλῷ καθήμενος, παραση-
 κασαν δὲ αὐτῷ Ποινὰ καὶ ἀ-
 νάστρον, καὶ Εὐρύνον. ἐπέ-
 ρωθον δὲ προσήγοντο ποιοί-
 τινος ἐφεξῆς, ἀπόστα μακρὰ
 διδραχμοί, ἐπέγοντο δὲ ἕνα
 μοιχοὶ καὶ πορνόδοκοί, καὶ
 τελευτῶν καὶ ἡλόκαρον καὶ συ-
 κοφάντα, καὶ τοιούτ' ὅμιλον
 τῶν πάντων ἡντιόντων ἐπὶ
 βίῳ. χαρὶς δὲ οἱ τε πλείστοι καὶ
 τοκογλύφοι πρόσθεσαν, ὡχοί
 καὶ περὶ ἀστρον καὶ ποδαγροί,
 ἡλοιδρὸν ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἡ-
 ρακα στατάλων ἐπιπέμ-
 νος. ἐπεσῶτο δὲ ἡμᾶς, ἑρῶ-
 μὲν τε τὰ γινόμενα, καὶ ἡ-
 πόρῳ τῶν ἀπλογομένων.
 κατηγόρων δὲ αὐτῶν ἡανοί
 τινος

spicimus, & quæ dicuntur auscultamus. ^m Accusant aut̄ noui
 quidam

Mithrobarxanet, ego autem
 à tergo continuus illi comes
 adhareo, quoad in pratium
 quoddam venimus maxi-
 mum, ^l asphodelo consitum,
 ubi circumfusa undique mor-
 tuorum stridula nos sequun-
 tur umbrae. Tum paulò pro-
 cedentes longius, ad ipsum
 Minois tribunal accessimus.
 Erat ipse quidem in folio
 forè quoddam sublimi se-
 dens: astabant autem illi
 Pœnæ, Tortores, mali Ge-
 nij, Furia. Ex altera par-
 te plurimi quid. ⁺ adducti
 sunt ex ordine, longa su-
 ne vincti. dicebantur autem
 adulteri, lenones, mæchi, hos-
 micidæ, adulatores, syco-
 phantæ, ac talis hominum
 turba quiduis in vita parvan-
 titium. Seorsum autem diuites
 ac feneratores prodibāt,
 pallidi, venetricosi, ac po-
 dagrici, quorum quisque tra-
 be vinctus erat, ferri pons
 dere duorum talentorum
 imposito. Nos igitur astan-
 tes, & quæ sunt omnia cons-

τινῶν ἢ παραδόξοι ῥήτορες.
 Φιλ. τίνες οὗτοι, πῆς Διός;
 μὴ γὰρ δυνήσῃς καὶ τοῦτο ἀ-
 πῆρ. Μένιπ. οἶδά σου ταυ-
 τασὶ τὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀ-
 ποτιλουμένας σκιάς ἀπὸ τῶν
 σώματων; Φιλ. πάνυ μὲν ὄν.
 Μένιπ. αὐτὰ τοίνυν, ἵππαδ' ἄρ
 ἀρθάνωμεν, κατηγοροῦσὶ τε,
 καὶ καταμαρτυροῦσὶ, καὶ δι-
 αχρηστοῖ τὰ πηραγμένα ἡμῶν
 παρὰ τὸ βίον, ἢ σφόδρα τινὲς
 αὐτῶν ἀξιόπιστοι δοκῶσιν, ἅ-
 τι αἰ σιωδῶσα, καὶ μηδ' ἵποτι
 ἀφιστάμεθα τῶν σώματων. ὁ
 δ' ὄν Μινωεῖ ἐπιμιλλῶς ἱστῶ-
 ζων, ἀπὸ τε μιν ἕκασον ἰεῖ τ'
 τῶν ἀσίδων χῶρον, διελύ-
 θησέσθαι κατ' ἀξίαν τ' τετον-
 μην μνησθῶν, καὶ μάστιγι κένων
 ἕλκῳ, τῶν ἐπὶ πλοῖοις τε
 καὶ ἀρχαῖς τετυφωμένων,
 καὶ μονοουχί καὶ προσκυῖ-
 θαι περιβρόντων, τὴν τε ὀλι-
 γοχρόνιον ἀλαστον αὐτῶν,
 καὶ τὴν ὑπεροψίαν μουσῆδος
 μῦθον, καὶ ὅτι μὴ ἐμὲ μὲν ὡς
 θνητοῖ τε ὄντων αὐτοῖ, ἢ θνη-
 τῶν ἀγαθῶν τετυχηκότων.
 fastiumque detestatus, quippe qui non meminissent, morta-
 les ipsi quum sint, sese bona quoque mortalia consequuntos.

quidam atque admirabiles
 rhetores. PHIL. Quinam
 ergo hi per louem sunt? Ac
 ne isthuc quidem te pigeat
 dicere. MENIP. Umbras-
 ne vnquam istas nosti, quas
 opposita Soli reddunt cor-
 pora? PHIL. Quid nī?
 MENIP. Ha nos igitur
 quum primū functi vita
 sumus, accusant, testantur,
 atque redarguunt quicquid
 in vita peccauimus. Et sa-
 nē quaedam ex his dignē ad-
 modum fide videntur, vti
 potē nobiscum versata sem-
 per, nostrisq; nusquam di-
 gressis corporibus. Minos
 igitur curiosē quemlibet ea
 xaminans, impiorum rele-
 gabat in cœtum, pœnas i-
 biscelesibus suis dignas luiturum. In hos præcipuē
 tamen incenditur, quos o-
 pes, dum viuere, ac di-
 gnitates inflauerant, quib;
 adorari sese ferē expecta-
 bant: nimirum breui pe-
 rituram eorum superbiam,
 At

οἱ δὲ ἀφροσύμφοι τὰ λαμ-
 πρὰ κἄνα πάντα, πλείους
 λίγω καὶ γῆν καὶ δαωσείας,
 γυμνοὶ κάτω νηρωκότες πα-
 ρασήκισαυ, ὡσπερ τινα ὄνα-
 ρον ἀναπυπαζόμενοι πλὴν
 παρ' ἡμῶν ἐν δαυμονία. ὡς
 ἔγωγε ταῦθ' ὄρωμ' ἐπιρέχου-
 ρον καὶ ἂ τινα γναίσομαι
 αὐτῶν, προσίωμ' ἀρ' ἰσυχῆ
 πωσ, ἐπιμίμησομ'. οἱ δὲ τὴν
 παρὰ τὸν βίον, καὶ ἡλικίον
 ἐφύσατο, λῦκα ποιοὶ μὴ
 ἔσθ' ἐπὶ τῶν συνάνων πα-
 ρασήκισαυ, πλὴν πρόσδορον αὐ-
 τῶν σπειγόντες, ὠθέμφοι τε,
 καὶ ἀρχλαοῦφοι πῆς τ' οἴκετ'.
 ὁ δὲ μύθ' ἄρ' ποτὶ ἀνατάλας
 αὐτοῖς, πορφυρὸς τις, πείει
 χροσ' ἢ δ' ἐσποίνη, ἐν δαυ-
 μονίας ὤτο καὶ μακαέους
 ἀφραίνων τοὺς προσεπόν-
 τας, ἢν τὸ σῆθ' ἢ πλὴν δι-
 ξίαν προτένωμ, δόμ' ἑλαταφι-
 λῆμ' ἐκῆνοι μὴ ἔν λιγῶνδ' ἄ-
 κούστ'ε. τὸ δὲ Μίωσι μίαι τις
 καὶ πρὸς χείρ' ἐδικαέθη δὲ
 κη' ἔγάρ ἐσι Σικελιώτῳ Διός
 νόσιον, πωτὰ καὶ ἀνόσια ἔπο-
 τ'ε Διῶσι κατηγορηθέντα,
 καὶ

At nunc splendida illa exuti
 omnia, diuitias inquam, ge-
 nus, munus, nudi ac vultu
 demisso steterunt, tanquam
 somnum quoddam huma-
 nam hanc felicitatem reco-
 gitantes: adeo ut hæc dum
 conspicerer, nimium quam
 delectatus fuerim. Et si quem
 eorum fortè agnoueram,
 accessi, atque in aurem si
 leuiter admonui qualis in vi-
 ta fuerat, quantopere fue-
 rat inflatus tum, quum plu-
 rimi mane fores eius obsi-
 dentes, pulsati interim exclusi
 siq' à famulis, illius expe-
 ctabant egressum: at ipse
 vix tandem illis exoriens
 puniceus, aureus, aut ver-
 sicolor, felices ac beatos
 se facturum saluantes pu-
 tabat, si pectus dextramve
 porrigens permitteret oscu-
 landam. Illi verò audien-
 tes ista, molestè ferebant.
 At Minos quiddam etiam ius
 dicauit in gratiam, quippe
 Dionysium Siciliae tyrannum
 multis atrocibus crimini-
 bus, à Dione accusatum,

καὶ ποῦ τ' εὐδὸς κατὰ μαρτυρε-
 θήσεται, παρὶ δὲ αὐτῶν Νόισιμα
 ὁ Κυρλωαῖος (ἄγχοι δὲ αὐτῶν
 ἐν τῷ καὶ, καὶ διὰ τὰ μύσθη
 ἐν τοῖς λόγοις) μικρὸν δὲ τῶν
 Χιμαίρα πρὸς τοὺς λόγους, παρὶ
 ποσὶς αὐτῶν τ' ἐπισημασθέντων
 πρὸς ἀργύριον χυρῶν δι-
 ξίον, ἀφ' ἑαυτῶν δὲ ὅμως τ' δι-
 κασθεῖς, πρὸς τὸ νόμισμα
 ἀφ' ἑαυτῶν. ἔνθα δὲ, ὅτε
 δε, ποσὶ καὶ ἐπισημασθέντων
 σοῦ τ' καὶ ἰδῆν. μάλιστα τ'
 τὸ ὅμοιο ψόφος ἡμῶν, ἡ οἰμω-
 γὴ τῶν ἐπι τῶν πρὸς ὁμοίω-
 νων, ἡ σπείδου ἡ ἕφους καὶ
 προχοῖ. καὶ ἡ Χιμαίρα ἰσπά-
 ρασι, καὶ ὁ Κέρβερος ἰσπά-
 ρασι. ἐπισημασθέντων. τ' ἅμα
 πάντες, βασιλεῖς, ἄνθρωποι, σα-
 τραπῆναι, πένθη, πλοῦτοι, πτω-
 χοῖ, ἡ μετέμνησάντων τῶν
 τοῦ μύσθη. ἐπισημασθέντων ἡ
 ἐπισημασθέντων ἰδῆν, ὅπου
 ἕσασάντων ἐπισημασθέντων
 τῶν ἐπισημασθέντων, οἱ δὲ ἐπισημασθέντων
 καὶ ἀπὸ σπείδου. ἡ τ' καὶ πρὸς
 βλάπτου, μάλα δὲ ἐπισημασθέντων

strosq; subite abebant aspectum: aut si nos aliquando respiciet at,
 id seq;

& graui Stoicorum testi-
 monio conuictum Cyrenaeus
 Aristippus interueniens (nam
 illum valde suspiciunt in se-
 ri, eiusque plurimum ibi va-
 let auctoritas) ferme iam
 Chimæra alligatum, ab-
 soluit à pœna, asserens illum
 eruditorum nonnullos olim
 iuuisse pecunia. Tum nos
 à tribunali discedentes, ad
 supplicij locum peruenimus:
 vbi, ὁ amice, & multa &
 miseranda audire, simul
 ac spectare licuit. Nam
 simul & flagrorum sonus
 auditur, & eiulatus homi-
 num in igne flagrantium
 tum rota, & tormenta, ca-
 tena: Cerberus lacerat, &
 Chimæra dilaniat, crucian-
 turq; pariter omnes, capti-
 ui, reges, præfetti, paupe-
 res, mendici, diuites: & iana
 scelerum omnes pœnitebat.
 Et quosdam quidem eorum
 dum intuemur, agnouimus
 videlicet qui nuper è vi-
 ta recesserant. At hi se pu-
 dentes tum occultebant, no-

πῆς τε καὶ λοκακατινοῦ καὶ
 ταῦτα, πῶς οἱ αἰσθητῆς,
 καὶ ἡπερὸν παρὰ τὸν βίον.
 τοῖς μὲν τοῖς πέντε ἡμιτέτα
 τῶν κακῶν ἡδολοῦ, καὶ ἀνα-
 παύομενοι πάλιν ἐκαστοῦτο.
 ἢ μὲν κακῶνα ἔδον τὰ μιν-
 θάδα τὸν Ἡσίονα, καὶ τὸν Σί-
 συφον, καὶ τὸν Φρύγα Τάν-
 ταλον χαλεπῶς ἔχοντα. καὶ ἦ
 ζην γὰρ Τινδρον, Ἡράκλῆα θά-
 σθη, ἡδὲ γὰρ τόπον ἰπταρον
 ἀγρῶ. διαδοῦντες δὲ καὶ τῶτος,
 εἰς τὸ πῶστον ἰσάδομεν, τὸ
 Ἀχέρῃστον, ἐδασκομέντε, ἀδ-
 τόδι τὸς ἡμιθέες τε καὶ τὰς
 ἡρώνας, καὶ τῶν ἀπὸν ὄμι-
 λων τῶν νεκρῶν, κατὰ ἔθνη
 καὶ γῆλα διαχωρῶντες, τὸς
 πῶ παλαιῶς τινος, καὶ ἔθρως
 τῶντας, ἢ ὡς φησιν Οὐμπος,
 ἀμύνηδες, τὸς ἀνταῖς, καὶ
 σωισυκῶτας, καὶ μάχισα
 τὸς Αἰγυπτίων αὐτὸς, ἡδὲ
 τὸ πῶναρῆς τῆς ταει-
 χίας. τὸ μὲν τοῖς ἑσπινῶ-
 ὄκαρ ἕκασον, ὅπαντι τὸν ῥά-
 δλον. ἔπαντῶν γὰρ ἀτεχνῶς
 ἀμύνηος γίνονται ὅμοιοι,
 τῶν ὄστων γινυμωμένων,
 fuit: adeo nudatis ossibus omnes erant inuicem simillimi;

id serviliter admodum abie-
 ctis: faciebant. atq; hi qui-
 dem quàm olim putas onero-
 si fastuosiq; in vita. At pau-
 peribus malorum dimidium
 remittebatur, & quum in-
 terquieuisissent, denud repe-
 tebantur ad pœnam. Sed
 illa quoque fabulis fe-
 runtur, asperi, Ixionem,
 Sisyphum, Phrygiumq; gra-
 uiter affectum Tantalum:
 genitumq; terra Tityum, dij
 boni, quantum? Integrum
 stratus agrum occupabat,
 Hos tandem pratercuntes,
 in campum venimus Ache-
 rusum, ubi semideoe he-
 roidasque reperimus: at-
 que aliam simul mortuo-
 rum turbam in gentes tri-
 busque dispositam, alios
 quidem venulos quosdam ac
 marcidos, atque (vt Ho-
 merus ait) euaniados, alios
 verò iuueniles & integros,
 & hoc potissimum ob illam
 condiendi efficaciam Aegy-
 ptios. Verùm dignoscere
 quemlibet haud procliue

πηλὴ μόρις καὶ σὺ πομπῶν
 ἀναθεωρῶντων αὐτὸς ἰγνώ-
 σκωσθ. ἔκλυτο δ' ἐπ' ἀπὸ
 ποιοῖς ἀμωροὶ καὶ ἄσημοι, καὶ
 ἔδην ἔτι τῶν παρ' ἡμῶν καλῶν
 φιλάπλουτων ἀμύλα πομπῶν
 ἐν ταύτῃ σκελετῶν ἡδυσμῶν.
 καὶ πάντων ὁμοίων, φοβερὸν
 τι καὶ διάκρυον διδορκώτων,
 καὶ γυμνὸς τὸς ὀδόντας προ-
 φανόντων. ἡπόρευε πρὸς ἐ-
 μαντ', ὃ τινι σφαιραίνω τὸν
 θροῖν τῶν ἀπ' ἑ καλῶ Νηρέως,
 ἢ τ' ἐμὴ τῶν ἰσθμῶν ἀπ' ἑ Φωα-
 κῶν βασιλέως, ἢ Πυρρίαν
 τὸν μάγρον ἀπ' ἑ Ἀγαμέμ-
 νον. ὁ δὲν γὰρ ἐπὶ τῶν παλαιῶν
 γυμνασμάτων αὐτοῖς παρῆ-
 μόνον, ἀπ' ὁμοιοῦ τὰ ὀσά λῶ,
 ἀδύλα καὶ ἀντιγράφα, καὶ
 ἐπ' ὀδόντας ἐπὶ σφαιραίνω
 διωάμωρα. τοῖα γάρτοι ἰκάνω
 ὀρῶντι, ἰδὸν μοι ἃ τῶν ἀν-
 θρώπων βίῃ πομπῇ τινι μα-
 κρᾷ προσοικεῖσθαι, γορηγῶν
 δ' καὶ σφαιραίνω ἕκαστ' ἢ
 τύχη, σφαιραίνω καὶ σοικία
 τοῖς πομπῶσι σχήματα προ-
 σάπλουσα. τὸν μὲν γὰρ λαβῶ-

nisi quod vix tandem eos diu
 incedentes agnouimus. Quip-
 pe conferti considebant ob-
 scuri atque ignobiles, nuls-
 sumq; seruantes amplius pri-
 stinae formae vestigia. Cum
 igitur multi simul ossei con-
 sisterent, nuicem omnino
 similes, qui terrificum quid-
 dam per cauos oculorum
 orbis transpicerent, den-
 tesq; nudos ostenderent, ha-
 sutabam certe mecum, quod-
 nam signo P. Therstem à
 Nireo illo formoso discer-
 nerem, aut mendicam Irum
 à Phaeacum rege, aut Pyr-
 rhiam coquum ab Agamema-
 none: quippe quibus iam ni-
 hil veteris permansit indi-
 cij, se lossa fuerunt inter
 se similia, incognibilia, nul-
 lis inscripta titulis, nulliq;
 unquam dignoscenda. Hac
 igitur spectanti mihi, per-
 similis hominum vicia roma-
 pæ cuiquam longæ vide-
 batur, cui praesit ac dispo-
 nat quæque Fortuna, ex
 his qui pompam agunt, di-
 uersos variosq; cuiq; habitus accommodans. Alium siquidem
 Fortuna

Ἐν τῇ τύχῃ, βασιλικῶς δια-
 σκόλασε, τιάραν τι ἐπιθέσθαι,
 καὶ διορρυφόρε παραδέσθαι,
 καὶ τὴν κεφαλὴν εἰσαεῖν ἕως
 εὐαδύματι. Ἐὰν οἰκίτης σχῆ-
 μα πειθῆναι. τὸν δὲ τίνα
 λατὸν εἶναι κρίσασθαι ἢ δὲ ἄ-
 μορφον καὶ γυναικῶν παρ-
 σκόλασε παντοδραπὴν ἢ οἰ-
 μιαι δῆρ γυναικῶν τὴν θύρα.
 ποδῶν δὲ εἰς μίσην τῆς
 πομπῆς μετέβαλε τὰ εἰκῶν
 σχήματα, ἐκείσασθαι τὴν
 εὐαπομπῆσαι, ὡς ἐτάχθη-
 σαι. ἀλλὰ μεταμφίεσσα
 τὸν μὲν Κροῖσον, λυάγκασε
 τὴν τῆ οἰκίτης καὶ ἀχμαλώ-
 τος σκωλὸν ἀναλαβεῖν. τὸν
 δὲ Μαάνθριον, τίως ἐν τοῖς
 οἰκίταις βομπῶντα, τὴν
 Πολυκράτης τυραννίδα με-
 τέρδουσι καὶ μέχρι μὲν τινῶν
 εἶασθαι χεῖρα τῷ σχήματι
 ἐπαδῶν δὲ ὁ τῆς πομπῆς
 λατὸς παρέλθῃ, πτωικῶτα
 εἶασθαι ἀπὸ τῆς τὴν σκωλὸν,
 καὶ ἀπὸ τῆς μὲν τὸ σχῆ-
 μα μὲν τὸ σέματι, ὡς
 πρὸ ἢ πρὸ τοῦ, γίνονται.
 μὲν δὲ τῶν πρῶτον εὐαφῆρον.
 τοῖσι δὲ ἐν ἀγνωμοσύνης,

Fortuna deligens, regijs
 ornat insignibus, & tiaram
 imponens, & satellites ads-
 dens, & caput diademate
 coronans. Alium serui rur-
 sus ornaum induit: hunc
 formosum effigiat, hunc
 deformem atque deridicu-
 lum fingit, nam omnigenum,
 ut opinor, debet esse spe-
 ctaculū. Quin habitus quo-
 rundam plerunque in me-
 dia quoque pompa demu-
 tat, neque perpetuò eodem
 sinu ordine cultuq; progre-
 di quo producant, sed or-
 naru commutato Cræsum
 quidem cogit serui capti-
 uisq; vestes induere: Mæan-
 drium autem olim inter ser-
 uos incedentem, Polycra-
 tis vicissim ornat tyrannide:
 & aliquantisper quidem eo
 cultu permittit vii. veruū
 ubi iam pompæ tempus
 præterijt, apparatus quis-
 que restituens, & cum cor-
 pore simul exuius amictu,
 qualis antiè fuit, efficitur,
 nihilo à vicino differens
 Quidam tamen ob inscitiam
 hh 3 quum

ἐπειδὴν ἀπαυτῆ τὸν λόγον
 ἐπιστῆθ' ἢ τύχη, ἀχθοντά
 γη, καὶ ἀναυτοῦσιν, ὅσ-
 περ οἰκῶν τιμῶν σκευὸς
 εἶσοι, καὶ ἐχ' ἃ πῆς ὀλίγον
 ἐχέσαντο ἀφελιδόντων. οἷ-
 μα δ' καὶ τῶν ἐπὶ τῆς σκην-
 ῆς ποικίλεις ἑσρακταί,
 τοὺς τραγικούς ὑποκειτάς τε-
 λους, ἀρὸς τὰς χεῖρας τῶν
 δραμάτων, ἀρτι μὲν Κρέωνος
 γας, ἐνίοτε δ' Πριάμους γι-
 γνομύθους, ἢ Αγαμέμνονας.
 καὶ ὁ αὐτὸς, ἂ τύχοι, μικρὸν
 ἔμπροσθεν πολλὰ σκευὸς τὸ
 τῷ Κρέωνοι ἢ Ερεχθίδος
 σχῆμα μιμησάμενος, μετ'
 ὀλίγον οἰκίτης πᾶνθεν ὑπὸ
 τῷ ποικίλεις ἑσρακταί.
 ἴδου δ' αἰετας ἔχουσι τῷ
 δράματι, ἀρδυσάμενος ἑ-
 κας αὐτῶν, τὴν χρυσόπασ-
 στον ἐκείνου ἰοδῆτα, καὶ τὸ
 πρὸς αὐτῶν ἀφελιδόντων, καὶ
 καταβάς ἀπ' τῶν ἰμβρα-
 τῶν, πρὸς καὶ ταπεινὸς
 περιέρχεται, ἐκ ἑτ' Αγα-
 μέμνονος ὁ Ἀπίος, ἢ Κρέων
 ὁ Μηροϊέας, ἀπὸ Πῶλοιο
 Χακικέου Σουρνίου ὀνο-
 μαζόμενος, ἢ Σάτυροιο ὁ
 Θεογίτωνιο Μαραθῶνιοιο,
 βιῶτα.

quum suos fortuna cultus
 exigit, agrè ferunt atq̄ indi-
 gnantur, tanquam proprijs
 quibusdam bonis privati: ac
 non potius alienis, quibus
 paulisper utebantur, exuti.
 Quin in scena quoq̄ vidis-
 se te plerūq̄ puo histrionis
 istos tragicos, qui (ut fabulae
 ratio poscit) modo Creon-
 tes, modo Priami sunt, aut
 Agamemnones: idemque (si
 fors retulerit) paulò antiè
 tam grauter Caeopis aut
 Erechthei formam imita-
 tus, paulò post seruis, poëta
 iubente, progrediuntur. At
 quam fabulae iam finis af-
 fuerit, quisque auratas illas
 vestes exutus, personam des-
 ponens, & ab altis illis
 crepidis descendens, pau-
 per atque humilis obambu-
 lat, haud ampliùs Agamem-
 non ille Aereo prognatus,
 aut Creon Menœcei filius,
 sed Polus filius Chariclei
 Suniensis, aut Satyrus filius
 Theogitonis Marathonius.

Sic
 βιῶτα.

Ζεῦ πάτερ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων
 παρ' ἀρχαῖα ἔστην, ὡς
 τότε μοι ὄραντι ἔδοξεν, Φι-
 λῆ μοι, ὦ Μηνίππε, οἱ δὲ τὸς
 πολυτελεῖς τέττε ὑψηλὸς
 τῶντος ἔχουσαν ἑστῆς γῆς, καὶ
 στήλας καὶ εἰκόνας καὶ ἐπιγράμ-
 ματα, ἔδην τιμιώτεροι παρ'
 αὐτοῖς ἔσσι τῶν ἰδιωτῶν νε-
 κρῶν; Μην. νηθεῖ, ὦ οὐτ'.
 εἰ γὰρ ἐθέλω τὸν Μάσωλον
 αὐτόν, λέγω δὲ τὸν, Κάρα, ἔ-
 ἔν τῷ τῶν περιβόητον, εἴ
 οἶδα ὅτι ἐν αὐτῶν γὰρ
 λῶν, ἔτα ταπανῶς ἔρρητο
 ἐν παραύσῳ πῦ, λανθά-
 νων ἐν τῷ λοιπῷ δέμῳ τῶν
 σικρῶν, ἐμοὶ δοκεῖν τοσῶ-
 τον ἀρλῶν τῷ μνήμας
 τ', παρ' ὄβρ' ἐβαρῶν τῷ
 λικουῶν ἀχθ' ἐπικέρψ'.
 ἐπαδῶν γὰρ, ὦ ἐτῶρ, ὦ Αἰα-
 κὸς ἀπμικρῶν ἐνάτω τὸν τό-
 πον, δίδωσι δὲ τὸ μίγισον
 πῶλον ποδῶς, ἀνάγκη ἀγα-
 πῶντα λαλακῶσαι πῶς τὸ
 μίγισον σωσικμῶν πομῶ
 εἰ ἀρ, οἶμα, μάκρον ἐγεί-
 νας, εἰ ἐθέλω τὸς παρ' ἡμῶν

Βασις

modum contrahere. At vehementius multo visisses opinor,

hh 4

si reges

Sic se mortalium res habent,
 quemadmodum mihi tum
 spectanti videbatur. PHI.

Die mihi, Menippe, isti
 qui magnificos altosque
 tumulos habent super ter-
 ram, & columnas, ima-
 gines, titulos, nihilone
 sunt apud inferos plebeijs
 quibuslibet umbris hono-
 ratiore? MEN. Nugas
 tu quidem. nam si vi-
 disses Mausolum, Caremils-
 lum dico pyramide cele-
 brem, sat scio, nunquam
 ridere desisses. ita in antrum
 quoddam abstrusum de-
 spectim abiectus est, in re-
 liqua mortuorum turba de-
 litescens. Hoc tantum com-
 modi mihi videtur ex mo-
 numento referre, quod im-
 positio tanto pondere lam-
 borat magis & premitur.

Nam quum Aeacus, ὁ ἀμια-
 κε, locum cuique metitur
 (dat autem cui pluri-
 mum, haud amplius pe-
 dem) necesse est eo iacere
 contentum seseque ad loci

βασιλείας καὶ σατραπίας, πλο-
 χούοντας παρ' αὐτοῖς, καὶ ἦτοι
 ταυροπονήσας ἐν ἀρείαις, ἢ
 τὰ πρῶτα διδάσκοντας γραμ-
 ματά, ἢ ὑπὸ τῷ τυχεύοντι ὑδρι-
 σομύχῳ, ἢ ὑπὸ τῷ κέρῳ παο-
 μύχῳ, ὡσπερ τῶν ἀνδραπό-
 δων τὰ ἀτιμώτατα. Φιλίπ-
 πον γάρ τ' Μακεδόνα ἐν ὄθρα
 σάφῃ, ἢ δὲ ὑπὸ τῆμ' ἑμῶν
 διωγὰς ἴω, ἢ δὲ ἑν ἑμοί
 ἐν ῥωιδίῳ τῷ μισθῷ ἀνέμῳ
 ἢ τὰ ἑρὰ τ' ἑποδῶν μῶν.
 πομῶς δὲ ἢ ἄλλοις ἰδῶν ἐν
 τῶν προδοῖς μεταυθύντας,
 Ξέρξας λίγῳ καὶ Δαρῆος, καὶ
 Πουερῶτος. Φι. ἄλλα διηγῆ
 τὰ περὶ τῶν βασιλέων, καὶ μι-
 κρῶ δὲ ἄλλα τι τῶν Σωκρά-
 τῆς ἔπραξε, ἢ Διογένης, ἢ ἔ-
 τις ἄλλοι τ' ἑρῶν; Μεν. ὁ μὲν
 Σωκράτης ἑρῶν πειρῶν
 ται, διελίχων ἅπαντας οὐ-
 νησι δ' αὐτῷ Παλαμῆδῳ καὶ
 Οδυσσεύς ἢ Νέστωρ, καὶ ἔτι
 ἄλλοι τ' ἑρῶν. ἔτι μὲν
 τοι ἰπερῶντο αὐτῷ καὶ δι-
 ἄλλα ἐν τῆς φαρμακοποιίας

τὰ Palamedes, Ulysses, & Ne-
 stor, & quisquis est alius inter
 defunctos garrulus. Inflan-
 tur autem illi etiamnum atque
 intumescunt exhausto vene-
 no cru-

si reges hosce nostros satra-
 pasq; vidisses apud eos men-
 dicantes, & aui falsamenta
 vententes aut primas ipsas
 literas urgente inopia pro-
 fitentes: & quemadmodum
 contumelijs à quouis affi-
 ciantur, atque in faciem eas
 dantur, perinde atque vilif-
 sima mancipia. Itaque Phi-
 lippum Macedonem conspi-
 catus, continere me certò
 non potui. ostensus est mihi
 in angulo quodam detri-
 tos calceos mercede resar-
 cians. Quin alios præterea
 multos erat videre mendi-
 cantes in triuijs, Xerxes vi-
 delicet, Darios, ac Poly-
 crates. PHIL. Admiran-
 da narras ista de regibus,
 penèq; incredibilia. Socra-
 tes autem quid facit, ac Dio-
 genes, & si quis est sapiens
 tum alius? MEN. Socra-
 tes profectò etiam ibi ob-
 uersatur, omnesq; redarguit:
 & versantur autem cum illo

τὰ σκίδη, ὃς βλάτισος Διογέ-
 νης, προικῆ μὲρ Σπιδαναπέλα
 να τῷ Ασουέλα, καὶ Μιδῆα
 Φρυγί, καὶ ἄλλοις τισὶ τ' πολλοῖς
 τελέων, ἀκείων δ' οἰμοζόντων
 αὐτῶ, καὶ πῶ παλααῶν τυχέων
 ἀναμειτρομύων γελᾷ τε καὶ
 τέρπεται. καὶ τὰ ποτὰ ὑπὸ τοῦ
 λατακέμῃ, ἔδρα μάλα
 τραχέα καὶ ἀπλωῆ τῆ φω-
 νῆ, τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐπι-
 καθύπλων, ὡς ἀνιᾶδι τοῦ
 ἀρβῆος καὶ ἀρσέκλειδι μελοῖ.
 κῆρ, οὐ φέροντας τὸν Διογέ-
 νων. Φι. ταυτὶ μὲρ ἱκανός. τί
 δὲ τὸ ψήφισμα λῶ, ὅπρ' ἴν
 ἀρξῆ ἔκλιον τελευτῶδι λατὰ
 τῶν πλουσίων; Μεφ. ἴν γε
 ὑπὸ μνησ: ὃ ἴρ οἶδ' ὅπως
 περὶ τῆς δέξερ πεθεμῃ,
 περὶ μωπου ἀπικανῆθλεω ὅ
 νόος ἀρξήντου. γὰρ μου
 παρ' αὐτοῖς, πρῶθι ὅτι οἱ πρῶ-
 τάνεις ἐκκλησίαν περὶ τῶν
 λοιπῶν συμφερόντων. ἰδὲ δρ
 πομποῦς σωθῆοντας, ἀναμει-
 ξας ἱμῶν τὸν τοῖς νεοῖς,
 ὅθις

de rebus quæ in commune conducerent. Conspiciens ergo multos concurrere, me quoque cum illis simul immiscens,

hh 5 vnus

no crura. At optimus Dio-
 genes Sardanapalo vicin-
 nus Asyrio, Mide'que
 Phrygio, atque alijs item
 pluribus ex istorum sum-
 ptiuosorum numero ma-
 net, quos quum eiulantes au-
 dit veteris fortune magni-
 tudinem recogitantes, &
 ridet & delectatur, ac sus-
 pinus cubans ut plurimum
 cantat, ospera nimis atque
 iniucunda voce illorum eiu-
 patus obscurans, adeo ut id
 ægrè ferentes, nec Dios-
 genem ferre valentes, de
 mutanda sede deliberent.

PHIL. De his iam satis qui-
 dem: ceterum quòdnam il-
 lud decretum est quod ini-
 tiò dixeras aduersus diuites
 esse sancitum? MEN. Bene
 admones: nescio enim quo
 pacto quum de hac re dicere
 proposuissem, ab instituto
 sermone procul aberrauī.
 Dum igitur tibi versabar,
 magistratus concionem ad-
 uocauerunt, his videlicet

ὄνους εἰς καὶ αὐτὸς λῶ τῶν
 ἐκκλησιασῶν. διουκίθη μὲν
 ἔργον καὶ ἄλλα, τελευταῖον δὲ τὸ
 περὶ τῶν πλουσίων. ἰσὰ ἦν
 αὐτῶν λιανὰ γὰρ ἦν ποικίλῃ καὶ
 ἀδύνατα καὶ ἀλαστονεία, καὶ
 ὑπερφία καὶ ἀδινία, τίλθ
 ἀνασῆσις τῶν δυνατοῦτων,
 ἀνέγνω ψήφισμα τοῦτον·
 quidem, huiusmodi decretum legit:

ΥΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπιθέτω καὶ πρὸς
 νομα οἱ πλοῖοι ὄντι πρὸς
 τὴν βίον, ἀρπάζοντες καὶ βίας
 φόβοι, καὶ πᾶντα τῶν
 πρῶτων καταφρονούντων.
 διεδοκται ἡ βουλὴ, καὶ τῶ ἀν-
 μω, ἵπτα δὲ ἀποθανῶσι, τὰ
 μὲν σώματα αὐτῶν κολλήσ-
 θαι, καὶ ἄπρ καὶ τὰ τῶν ἀν-
 λων πονηρῶν τὰς δὲ ψυχὰς,
 ἀναπιμπύθῃς ἀνο εἰς τὴν βί-
 ον, κατακτείνῃ εἰς τοὺς ὄνους, ἀ-
 κρεῖς ἀνὴρ ὡς τοῖσιν ἐργα-
 ζοσι μυριάδας τῶν πρῶτων καὶ
 ἑκοσίων ὄνοι, ἐξ ὄνων γιγνο-
 μενοί, καὶ ἀχοφοροῦντων, καὶ
 ἑπὶ τὴν πρῶτων ἐλαυνόμενοι,
 τοῦτον ἔθῳ δὲ λοιπὸν ἐξῆ-
 ναι αὐτοῖς ἀποθανεῖν. ἔπει

vnus de numero eorum qui
 in concione aderant, efficia-
 or. Agitata sunt igitur & a-
 lia multa, postremò verò de
 diuitibus negocium: in quos
 posteaquam plurima fuis-
 sent obiecta violentia, super-
 bia, fastus, iniuria: assurgens
 tandem ex populo primas

DECRETVM.

Quoniam, inquit, multa
 diuites perpetrant in vita,
 rapientes, ac vim infe-
 rentes, inopesq; omni mo-
 do despectui habentes: Cu-
 ria populòq; visum est, ut
 quum functi vita fuerint,
 corpora quidem eorum pas-
 nas cum alijs sceleratorum
 corporibus luant, animæ ve-
 rò sursum remissæ in vitam,
 in asinos demigrent, donec
 in tali rerum statu quum-
 quies ac vicies decem anno-
 rum millia transegerint, asi-
 ni semper ex asinis renati,
 onera ferentes, atq; à paupe-
 ribus agitati: deim ut liceat
 illis è vita excedere. Hæc
 sententiam

τὴν νόμῳ Κρατίων Σαρ-
 κητίων ὁ Νευνοῖος, φωνῆς
 Ἀλθαβανιάδῃ. Ἐὖν ἄ-
 νανωδῆνι ὁ ἔν ψυχοῖς
 ματῷ, ἰωψήσιον ἢ αἰ
 ἀρχαί, ἀποχεροτόνησα δὲ
 τὸ πᾶν ὁ, καὶ ἐνδειμύ-
 ῳ ἢ Βριμῷ, καὶ ὑλοκτυ-
 σση ὁ Κερδῆ. οὕτω γὰρ
 ἐν τῇ γύρτα, καὶ λυεία
 τὰ ἀγγροσμήα. ταῦτα
 ἢ ἴα ἔτι τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
 ἔγδ δὲ, οὐπὲρ ἀφῆμιλο ἔ-
 νικα, ὅ Ταρσία προσαι-
 θῶν, ἰκίτωνον αὐτῶν, τὰ
 πᾶν τὰ ἀνυσοδῆνι ὁ, ἄ.
 πᾶν πρὸς με, ποῖον τινα
 ἔγεται τὸν ἄειστον βίον. ὁ
 δὲ γὰρ αἰς (ἔτι δὲ τυφλῶν
 τι γρόντον, καὶ ὄχρον καὶ
 κελόφανον) ὁ τένον, φυ-
 σί, τὴν γὰρ αἰτίαν οἶδω ἔν
 τῆς ἀπέλας, ὅτι παρὰ τῶν
 ἑφῶν ἔγδ, οὐ τὰ αὐτὰ γι-
 νοσοῦντων ἐαυτοῖς. ἀτὰρ ὁ
 θέμις λέγειν πρὸς σι. ἀπέτ
 ριτα γὰρ ἔπὸ ἑὸ Ραδαμανθ-
 ῶν. μυσλαμῶς, ἔφλω, ὁ πα-
 τῆρον, ἀν' ἀπὲ, καὶ μὴ
 ἐπιπῆλυσ με ἔν τυφλώ-
 τῶν

sententiam dixit Caluarius
 patre Aridello, patria Ma-
 nicensis, tribu Stygiana.
 Hac igitur lege recitata, ap-
 probauerunt principes, sciz
 uit plebs, adfremuit Pro-
 serpina, allatruuit Cerbe-
 rus. sic enim rataque inse-
 ri statuunt, authenticaque
 sunt. Quae igitur in con-
 cione agebantur, erant
 huiusmodi. Tum ego stas-
 tim, cuius gratia veneram,
 Tiresiam adeo: atque illi re-
 vii erat ordine narrata, sup-
 plicui vi mihi diceret,
 quòdnam optimum vitæ ge-
 nus putaret. Hic verò subri-
 dens (est autè seniculus quis-
 piam cæcus, pallidus, voce
 gracili) O fili, inquit, cau-
 sam tuæ perplexitatis scio à
 sapientibus istis profectam,
 haudquaquam idem inuicem
 ἕψdem de rebus sentientibus,
 utrum haud fas est id tibi
 proloqui: si quidem quod
 Rhadamanthus interdixit.
 Nequaquam, inquam, ὁ πα-
 tercule: sed dic amabo, ne-
 que me contemnas, qui in vi-
 tate

τρον ὀφειλόντα ἐν τῷ βίῳ.
 ὁ δὲ δὴ με ἀπαγαγὼν, καὶ πολὺ
 ἤ ἀνωρ ἀρποσάσας, ἠρέμα
 πρὸς αὐτὰς πρὸς τὸ οὖς, φη-
 σίην, ὅ τ' ἰδίωτ' ἀσείος βίος, καὶ
 σωφρονέσθ', ὡς ἤ ἀρροσά-
 υης παυσάμηνος ἤ μεταωρολο-
 γῆν, καὶ τέλη καὶ ἀρχὰς ἐπισκο-
 πῆν, καὶ κατὰ τὴν τῶν βλαφῶν
 τύπον συλλογισμῶν, καὶ τὰ βι-
 αῦτα λήρον ἠγασάμην, ἤ ἴ-
 μόνον ἐξ ἀπαντὸς θηράση, ὅ-
 πως τὸ πρῶτον ἴδ' ἠέμην, ὅ-
 ρα βράμης γελῶν τὰ ποικίλα, καὶ
 πρὶ μὴδ' ἐπισπλαγίως. ὡς ἔ-
 πων, πάλιν ὄρω κατ' Ἀσφο-
 δελὸν κημῶνα. ἐξ ὧν (καὶ ἴδ' ἠ-
 δ' ὁ ψὲ λῶ) ἄγε δὴ, ὦ Μιθροβάρ-
 ξάνη, φημί, τί σὺ μὲν πομπῆ, καὶ
 ἔν ἀπιμῶν ἄσθεις ἐς τὸ βίον; ὁ δὲ
 πρὸς ταῦτα, θάρσεν, φησίην, ὦ
 Μηνίππε, ταχῆαυ γάρ βολι καὶ
 ἀπράγμονα ἰσολέξω ἀπρα-
 πόην, καὶ δὴ ἀπαγαγὼν με πρὸς
 Τι χωρίον ἤ ἀνωρ βοφροσάσας,
 δάξας τῆ χειρὶ πόρρωθεν ἄ-
 μαυρόν τι καὶ ληπτόν, ὡσπερ

δὲ
 facilemque tibi monstrabo semitam. Et me protinus abdu-
 cens in regionem quandam magis priore tenebricosam,
 manu procul ostendens subobscurum, tenuēque, ac velut
 per

tate etiam ipso cæcior ob-
 erro. Abducens ergo me,
 procul ab alijs auferens, ad
 aures mihi inclinans: Y O-
 ptima est, inquit, idiotarum
 priuatorumq[ue] vita, ac prudē-
 tissima quamobrem ab hac
 vanissima sublimium cōside-
 ratione desistens, mulce prin-
 cipia semper ac fines inqui-
 rere, et vafros hosce syllo-
 gisinos despuens, atq[ue] id ge-
 nus omnia nugis aestimans,
 hoc solum in tota vita per-
 sequere, ut præsensibus be-
 ne composuis, minime cu-
 riosus, nulla re sollicitus,
 quam plurimum potes hila-
 ris vitam ridensq[ue] traducas.
 Hæc quum dixisset, rursus
 in Asphodelorum pratium
 sese corripuit. Ego igitur
 (nam et nunc vesper erat)
 Age, inquam, ὁ Μιθροβαρ-
 ξανε, quid cūctamur, ac non
 hinc rursus abimus in vitam?
 Ad hæc ille: Confide, inquit,
 ὁ Μηνίππε, breuem quippe

ὄψις ἀνδράσιν ἰστέον φῶς, ἰ-
 κῆνο, ἔφη, ὅτι τὸ ἱερὸν τῆ Τρο-
 φωνίς, ἀκῆθρον καὶ ἱερουτα
 οἱ ἀπὸ Βοιωτίας. τὰ πῶς δὲ ἄ-
 νθι, ἢ ἄνθις ἔσθι ἢ Ἐμ-
 δῶ. ἰδὲς δὲ τοῖς ἐρημεύοις
 ἰδὲ, ἢ τῆ μέτρον ἀσπαράμ-
 οῦ. χαλιπῶς μάλα ὄψις ἔ-
 σομῆς ἀνθρώπων, ἢ οὐδ' ὅπως
 ἐν Λεβιάδῃς γίγνομαι.

per rimam influens lumen:
 illud, inquit, ⁊ Trophonij
 templum est, atque illac ad
 inferos è Bœotia descendit-
 tur. hac ascendes, atque illi-
 cò eris in Græcia. Ego igitur
 hoc sermone gausus, sa-
 lutato mago, diffisilè ad-
 modum per angustas anri
 fauces subrepens, nescio quo
 pacto in Lebadiam perueni.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

Lycianus non solum hic, sed in Vitarum auctione, &
 pluribus alijs in locis perpetuam discrepantiam philo-
 sophorum atque d'uersas doctrinas notat. Itidem
 Seneca in Ludo demortui Claudij Cæsaris, & in eun-
 dem Beatus Rhenanus Selestadensis. vbi quàm nihil
 inter veteres philosophos vsquam conueniat, videbis.
 POND hic falsè taxat vel magorum præstigias, vel ina-
 nia poëtarum figmenta, vel incertas quauis de re phi-
 losophorum inter se digladiationes. Occasio dialogi
 ab incessu & habitu Menippi,

a O MISERI.] Occasio argumenti. b Ac primùm
 sanè.] Narratio continens causam ascensus ad inferos. c Au-
 direm Homerum atque Hesiodum.] Cum poëte Epicij
 plerumq; narrent fadas libidines, quibus magnos deos irretitos
 fingunt, etiam ipsum deorum imperatorem Iouem, multaq; im-
 piè de Dijs immortalibus comminiscantur, ideo à Platone è sua
 republi. Homerum exterminatum puto, quòd moribus noceret.

d Quòd me ex fumo (vt aiunt) in flammam conij-
 cerem.] Id est, euitans grauius malum, in alserum diuersum in-
 siderem. Senarius extat prouerbialis: ἰστέον γὰρ φούρων ἄς τὸ
 πῦρ

dūq; *ἄρτα* & *ἄρτα* fumum fugiens, in ignem incidit. Utitur & Pla-
 to lib. de Rep. 8. cum ait, populum, dum recusat ingenius seruire,
 quasi vitato fumo seruimus, in eius flammam incurrere, & ser-
 uis etiam seruire. Item Plutarch. *ἄρτα ἰσορροπία*: Ineptia autem
 verecundia illud accidit, vt fumum fugiens infamie, in ignem
 conijciant: sese. i. in aliud maius. Vide Erasmus in Adagior. pri-
 ma Chul. e Alius etenim.] Philosophorum incerta & di-
 uerse doctrinæ. f Peruigilanti mihi.] Sequitur nunc quo-
 modo ad inferos descenderit. g Ex Zoroastri discipulis.] In
 fragmentis Berosi Chaldaei legitur, Zoroastrem Persam fuisse
 Cham, N. e filium, à patre maledictum, ac primis inuenisse artes
 magicas, & mundi principia, syderumq; motus diligentissimè
 spectasse. Unde & Zoroastres dictus est, quod velut *ἄρτα* *ἄρτα*,
 quasi viuens astrum ab omnibus coleretur, propter doctrinam
 ac sapientiam. Meminerunt huius Plato, Plutarchus, Laërtius,
 Pfellus, Iustinus, Plinius, Apuleius, & multi alij. h Tire-
 siam.] De Tirefia nobis dictum est in dialogo Memppi & Ti-
 resie. Hom. Od. 11. x qui eum apud inferos solum sapere, aut ce-
 teros umbrarum vagari modo. Cic. de Diu. 1. i Faceq; iustra-
 uit.] Qui enim id faciebant, certum carmen insurrabant, &
 ræda, scilla, ouis, sulphure, alijsq; circumpurgabant quod Lucia-
 nus *ἄρτα* *ἄρτα* dicit. Idem etiam *ἄρτα* *ἄρτα* Græci dicunt;
 & *ἄρτα* *ἄρτα* est *ἄρτα* *ἄρτα*, qui circumlustrabat, & cir-
 cumpurgabat, quod quia res certa certaq; februa circumferre-
 bantur, circumferre Latini vocauerunt. Itaq; apud Maronem,
 circumferre vnda, est iustrari, iustratione curari & vnda pur-
 gare. Idem ter socios pura circumtulit vnda.

k Hecaten.] Hecate triformis & tergemina à poetis voca-
 tur, eandemq; esse putant cum Proserpina. Verum hic à Pro-
 serpina Hecaten separat Lucianus. l Asphodelo confitum.]
 Ex multis Luciani locis colligere licet, Asphodelum herbam esse
 plebeiam ac vilem, atq; hac victitare manes, apud quos nul-
 lus luxus, nulla sit ambitio, Quin etiam apud Theocr. idyllio 7.
 Asphodelus inter rusticanas herbās commemoratur. Proinde
 poeta, regum ac locupletum immoderatos luxus taxat, illorum
 fastibus popularium mediocritatem anteponeus. Hesiodus lib.
 1. operis, cui titulus *ἄρτα* & *ἄρτα* ad fratrem Persam:

ὁ δὲ ὄσον ἐν καλῶν τε καὶ ἀσφοδελῶν περὶ ὄντες.

Magna sit utilitas maluæ asphodeliq; virentis. *Vi-*
de ea quæ annotauimus in libello de Luctu. m. Accusant au-
tem.] Iudicia & accusatores & pone defunctorum. n. Peri-
turam eorum superbiam.] Desestatur nimiam hominum
superbiam, qualem ferunt fuisse Tarquinij, cui Superbi cogno-
men inditum à moribus quidam docent. Dionysius libr. 4. scri-
bii Tarquinium à Romanis superbium cognominatum esse, quod
insolentia quadam tyrannica & moribus superbissimis prædi-
ctus fuerit. o. Dionysium.] Vide Ouid. lib. 4. de Ponto, & 5.
Tristium, elegia 9. Erasmus quoq; in prouerbio: Dionysius Co-
rinti. p. Theritem à Nureo.] Deformosissimus vir ad Tro-
iam venit Iliad. 2. q. Ab altis illis.] Actores planis: id est,
nudis pedibus prosœnium introeuntes, quibusdam exalceatis
& planipedes dicuntur. r. Dic mihi.] Obiectio, s. Nuga-
ris tu quidem.] Vanam esse gloriam, quam in hac vita pleriq;
appetunt. t. Versantur cum illo Palamedes.] Idem Lu-
ctianus in Menippo, Aeaco, Pythagora & Socrate, Menip. Cæ-
terum Socrates ubi Aeac. cum Nestore ac Palamede ille ple-
rumq; negatur. u. Quoniam.] Decretum contra diuites apud
inferos à Caluario latum, vt diuitum anime quæ rursus in vi-
ram remittende essent, in asinos demigrarent, donec in tali ro-
rum statu, ad multa annorum millia asini ex eiusmodi asinis re-
uari, onera ferrent, atq; insuper à pauperibus agitantur. Sunt
autem verba Menippi, qui descenderat ad inferos, consulturus
viam Tiresiam, quam viam vt optimam eligere deberet, phi-
losophis omnibus dissentiens, nec eadem studia, easdemve
opimones sequi iubentibus. Is reuersus exponit Philonidæ sup-
plia apud inferos diuitum & improborum, eorum quæ miseros
exiit, de hisdemq; decretum illud vnanimi consensu curiæ infer-
nalis latum esse affirmat. x. In asinos demigrant.] & s. i. s.
res. y. x. i. de migratione animarum in varia corpora tum
etiam brutorum, vide elegantissimum dialogum Luciani, qui
Callus dicitur. y. Optima.] Summa & scopus totius argu-
menti x. Trophonij.] Per Trophonij antrum Me-
nippus hic se iocatur ab inferis
reasse.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

Quum brevis hæc sumo leuior sit vita caduco:
Et tamen excedat quod facit omne modum,
Quam teneat callem, medium seruare Menippus
Vt pote sit, cæcas curat adire domos.
Ergo refert primum diris quæ vdit in vmbri:
Decretum infernum, peruarios que locos.
Consilium tandem vatis, quæ vita sequenda:
Cuius responsi, quisquis es, esto memor.

SALVE atrium.] *Occasio Dialogi ab incesso & habitu Menippi. At quid sibi vult.*] *αἰα γνάθουσις.* Salue Menippe.] *ἀσπασμός.* Vnde nobis.] *ἐρωήσις.* Adsum reuertus.] *ἀσπασμός ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ πρὸς ἑαυτὸν.* O' Hercules.] *ἐμφάνσις τρυφασίη.* Non, sed me.] *ῥησις de genere sui discessus.* Quæ nam causa.] *ἀσπασμός τῶν αἰώνων.* Iuuenta me.] *Reductio cause efficiens.* Siste, o beate.] *ἀσπασμός καὶ ἡγεσις ἀπὸ τῶν αἰώνων.* Quæ nam hæc vestis.] *ἐρωήσις ἀλλοτρίη.* Res dilecte grauis.] *ἀσπασμός ad posterius membrum καὶ τὰ ἐπι.* Ut consulere. n.] *A causa finali.* Atqui deliras.] *ἐπιτήσις.* Quid ais, nouine.] *Interrogatio.* Per Iouem.] *Affueratio quantitate.* Verum prodere.] *Occupatio.* Nequaquam.] *Pollicitio taciturnitas.* Verum tui gratia.] *ἀσπασμός.* Decretum est.] *Narrationis principium.* Ne prius, o beate.] *Interpellatio ordinis instituenti gratia facta.* Quæ videlicet.] *ἀσπασμός τῶν ἀσπασμῶν.* Verisimile enim.] *Ratio.* Parendum etiam in his.] *Affensus ad istam petitionem.* Nam quid facias.] *ἡγεσις τῶν πρώτων.* Ac primum.] *Narratio continens causam descensus ad inferos.* Ego igitur.] *Narrat quid ex præteritam lectione hausit.* Seditioes ac bella.] *πρὸς ἀσπασμῶν καὶ μεσοσμῶν.* Postquæ verò.] *Alium tempus.* Hic leges.] *Quid leges de Dijs statuam.* Hic hæsitabundus.] *τὸ ἐπιπρῶτον, ἢ μετὰ τὸν.* Neque enim Deos.] *ἐπιπρῶτον ἢ πρὸς ἀσπασμῶν.* Nisi de his.] *τὸ ἀπὸ.* Neque rursus.] *ὁ λογισμός, καὶ τὸ ἀσπασμῶν.* Hæc igitur necem.] *Consulit se ad philosophos.*

Alius

Alius etenim.] *μερισμός* vanarum sectarum. Corpus si-
 ii.] *ἡ ἀπάθεια*. Alius iuber.] *τὴ ἀδιάφορα καὶ προσηγώγια* De
 mundo verò.] *Academici eorumque ἀτομῆς καὶ ἰσῆας*. Vt nec
 ei qui.] *In vramque partem probabiles disputationes*. Pro-
 sum igitur.] *τὸ εὐβῶν*. Præterea.] *Hactenus de doctrina,*
nunc de vita. Eos enim.] *Distributio, contemptores diuitia-*
rum. li verò.] *οἰσοφισαί*. Ergo hæc.] *Conclusio*. Aliquan-
 tulum tamen.] *τὸ παραμύθιον*. Peruigilanti mihi.] *παι-*
ρησκόν ad modum descensus. Venit in mentem.] *ὁ λογισ-*
μός Vt conuenitem.] *Ἄ causa*. Eos carminib.] *Magnorum*
potentia & superstitio. Opumè ergo.] *Concludit consilium*.
 Si cum horum quopiam.] *τὸ πλὴκὸν αἶλον τῆς κηλεῖσας*.
 Ac stanti quidem.] *Narratio perfectionis & aduenus*. Quo-
 cum venio.] *τὸ α παραχρῆν*. Coma quidem canum.] *πρω-*
σα παραχρῆν à narratione habitus, animi & corporis. Nomen
 aut.] *Ἄ nomine*. Orans igitur.] *τὸ β παραχρῆν*. Suscipiens
 verò.] *τὰ τὲ μιδροδαρζάνης παραχρῆν*. Primum quidem.]
τὸ α, à tempore. Ad Euphratè.] *Ἄ loco*. Volubile quiddã.]
τὸ λειχρῆν, ἡ ἐπωδῆ. Post illam igitur.] *τὸ παρακλειφέν*. Cibus
 quidem.] *ἡ στία αὐτῶν*. Potus.] *τὸ ὕδωρ*. At quostquam.]
τὸ ἄλλο παραχρῆν τὸ πρὸ τῆ μιδροδαρζάνης. Deinde totum.] *τὸ*
αἶλον τελικόν. Nos preparauim9.] *τὸ τὲ ἀμφωπῆρας*. Iussit præ-
 terea.] *ἡ παρακλεισας*. Quid ita, o Menippe.] *Inuestigatio*
causarū. Atqui perspicuū.] *Prodit causas istius habitus, &*
mutati nominis. Nam hi qui ante.] *Narratio de nauigatione*.
 Iam igitur dies.] *ὁ χρόνος & ἡ ὁπῆ*. Parata siquidè.]
τὸ ὄργανον, καὶ συνῆρα ἄστια. Iam egredimur.] *Profectio*.]
 Puteū offodim9.] *τὸ παραχρῆν*. Summisso murmure.]
τὸ λειχρῆν, ἡ ἐπωδῆ. Demones conuocat.] *Poëtica ὑπο-*
τύπωσις Orç, carminibus magicis excitau.] *Ac porrò*.] *Secun-*
dus accessus ad inferos. Umbrarū.] *Distributio*. At quum.]
Consilij habitus, euentus. Iam enim.] *Occasio*. Sed quo-
 niam.] *Tertius transitus per inferos*. Tum paulò.] *Descrip-*
tio inferorum & eorum iudicij. Nos igitur.] *Attentio*. In her-
 louem.] *ἀξίωσις*. Hæc nos igitur.] *Accusatores qui*. Per
 precipuè.] *Quos pene potissimum mancant*. At nunc splen-
 dida illa.] *καὶ ὄργα φη* *diuina defunctorum*. Et si quem eo-
 rum.]

rum.] Memippi σαρκισμός. At ipse vix.] τὸ πρᾶξιόν. At Minos.] Index infernalis iudicat in gratiam. Cyrenæus.] Cyrenæus Aristippus eum absolutus à pœna, ob beneficia in doctos collata. Tum nos.] Transiit ad locum supplicij, ὡς τὸ καλασθέν. Nam simul] ἡ ἐκθεσις τῶν δεικῶν Cerberus lacerat.] σιωπηροισμός. Et quosdam.] ἄλλο τοῦ μερισμοῦ μέρος. Id ieruliter.] ἡ ἀπέτεια. Sed illa quoque.] ἄλλο μέρος. Hos tandem venimus.] Transiit ad ἀντίθετον. In campum venimus.] Campus Acherusius sive Elysus. Alios quidem.] Distributio. Verum dignoscere.] Occupatio. Cùm igitur multi.] Aequalitas inferorum. Quònam signo.] Deridet formosos, & alios dispares fortuna. Hæc igitur.] ὁμοιωσις. Alium si quidem.] Distributio. Fortuna hominum varia & incerta. Quin habitus.] Amplificatio, in qua docet humanam vitam esse fabulam. Sed ornatu.] τὰ μὲν τοῦ πομπῶ, καὶ ἡ ἀπέτεια. Aliquantisper quidem.] Fortuna humanum proprie nostra sunt, sed extra nos posita fluxa & caduca. Quin in læna.] Illustratio à similitudine à genicis fabulis, earumq; personis historionibusq; ducta. At cum fabulæ.] τὰ μὲν τὸ δράμα. Sic se mortalium.] ἐονκτιστο. Dic mihi] Obiectio. Nugars.] ἀποκρίσις ab exemplo, vanam esse gloriam, quam plerique maximi viri in hac vita experiant. Hoc tantum.] ἐπινοήσις γέλοια. Nam cum.] αἰτιολογία. At vehementius.] νῆα ἀπέτεια. Si reges.] τὸ ἀόριστος, de regib. de satrapis. Perinde.] τὸ ἀριστοφάν. Quin alios] τ' ἄλλα τ' ἐπινοήσις παραδείγμαται. Socrates autem.] μετέωσις. Etiam ibi.] ἀφήγησις. Ceterum quòdnam illud decetum.] τῆς τῶν ἀεί τοῦ ψηφισμοῦ τῶν πολιτῶν τοῦ δὲ τῆς ἀποπληρωσεως ἐπινοήσις ἐνείκη. Dum igitur ibi.] ἀφήγησις. Concionem.] ἡ ἐκκλησία. Conspicientes.] οἱ ἐκκλησιμασθεῖς Agitata sunt.] τὰ δὲ γράμματα προσλήψαι. Quoni. m.] Decretum contra divites factū. Curiæ.] ἡ ἀπόκρισις τοῦ ψηφισμοῦ. Corpora.] Divitiarum pœna. Que igitur.] Clausula. Tū ego.] Secunda Dialogi pars suscitatoria. Est autē.] Tiresia descriptio. Haudquamquam.] Tergiversatio. O' patercule.] Instat orando. Optima est.] Σύμα & scopus totius argumenti. Ideo ab.] περιστροφῆ. Hoc

πρὸς. Hoc solum.] Epicureum consilium. Hæc quum.] Con-
 clusio. Ego igitur.] Discessus ab inferis, & reditus in Græ-
 ciam. Hoc sermone gauisus.] Concludit uialogum.

ΕΡΜΟΥ, ΧΑΡΩΝΟΣ, ΤΗ ΑΡΩΝ, ΣΙ-
 κροισὺ & Σόλων & ἡέ- ue Contemplan-
 πικροποῦτες. tes.

Petro Mosellano interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΥΜ

Idem ferme argumenti est hic Dialogus cum su-
 periore. Nam ut illic Menippus apud inferos videre
 atq; audire supplicia & miseris exitus diuitum atq; po-
 tentum fingitur, ita hic Charon apud superos hominū
 demerentiam contemplatur, stulta illorum consilia & a-
 ctiones deridendo: quippe qui in his quæ incerta ac mo-
 mentanea maxime sunt, puta robore corporis, potētia,
 diuitiis, fortuna, gloria, & id genus alijs, omnem spem
 atq; fiduciam colloquent: mortis verò, quæ omnium cer-
 tissima, & mox consecutura est, nullam rationem ha-
 beant. Id quod ipse Charon in fine Dialogi apertis ver-
 bis indicat: & paulò suprâ quoq; ubi homines stultitiæ
 suæ admonet, & ad meliorem mentē reuocat. Tractan-
 tur autem hæc primò per speciem, propositis exemplis
 Milonis, Cyri, Cræsi, Polycratis, & aliorum: mox & in
 genere, descriptis hominum & priuatorum & regum af-
 fectibus, studijsq; postremò etiam confutata opinione
 quam multi de defunctorum honorib. habebant: & in
 summa non hominum modò res & corpora, verùm &
 ciuitates, & flumina, deniq; omnia morti subiecta esse
 ostenduntur: quam eo faciliorem cuique esse, quo mun-
 danis istis rebus ac opib. minus impeditus aut captus
 fuerit. Prior pars Dialogi etiam δραματική est, dum Mer-
 curius iam exoratus à Charonte, mores alios alijs
 imponit, & locum vnde prospectus in om-
 nes terras pateat, extrahit.